A I : 1 fasc. 3

Brev till Maria Lovén

1849 - 1872

1861 (25/11)
Stängt

Älskade Maria!

Just nyss erhöll jag bref från eder som likväl kommer fort att ankomma. Det sista tillfället för oss att få skicka bref till staden i afton var strax förbi; derföre sändes bref nedskriftet jag här i hast ett par rader, för att gå eder kärlek till mötes och lemna eder underrättelse om, att Gud gifvit mig åter hälsa och krafter, ja jag vet ej att den varit egentligen försvagad utom de mörka timmarna som naturligen måste vara.

C.A.

Mademoiselle Maria Cuneo
Ålö
Sodankylä

STOCKHOLM 25 NOV 1861

Ålö
Sodankylä

Det var så omt och vänskapligt af Tante, att begära åtminstone en rad. I går lemnade jag sängen och känner mig i dag rask. Den lilla gossen är ock frisk. Jag måste blygas och kan ej fatta hvarför jag blir så skämd. Förlösningen-stunden gick så märkvärdigt fort så att Mamma och Fru (barnmorskan) från staden kom en timma efter redan barnet var fött, men som det tackades så väl att en snälla ock barnmorska hemma på Djurgården kom ock beströdde. Naturligtvis gick det rätt hårt på de stunden var. Det var egentligen blott 2 timmar som voro de svåra.

Förlåt om jag skrifvit för långt härom. Jag kände det ock så som du utvecklat att vi så litet träffades; jag trodde så afgjordt att jag skulle få ha dig något i ro i mitt hem, men detta blef om intet, redan har [illegible] att jag möjligen förrummat na[illegible] att få vara tillsammans m[illegible]ck vet jag ej.

Emil kom hem igår till gemensam glädje.

Jag hade just ämnat att skrifva till [illegible] för att ~~tacka~~ gör hedja eder om mycken ~~angenäma~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]

Rotenwik d. 9 Dec 1861

Käre Maria!

Med några rader jag vill jag här nämna för eder såsom deltagande vänner, att det är afsett, att den lille sonens ~~namn~~ dop skall blifva söndagen den 15 Dec efter e. Det är ämnat, att han skall få namnen Carl Sigfrid. Vi äro alla rätte, Thorsten har blott för tillfället snufva och hosta, intet att tala om. Matten I får nöd, att på den ytterliga dagen ~~dagen~~ tänka på den lille och frambära Honom inför den, som har makt, att gå lefvande hem Den att

C. A.

Mademoiselle Marie Ouen
Gränkhus 461
Wik Söderhäre

STOCKHOLM

Nu får jag så litet se, eller vara tillsammans med mina närmaste i staden då jag ej kan lemna den lille något annu, medan han är så liten och ej förtår någon mat utan modersmjölken. Kort skall det ock blifva, att i Juli få fara dit med de små och då dröja der omkring en vecka.— En liten stund var mamma här igaraftse så att jag kan helsa eder och säga, att hon var sig lik.

Det kännes något obehaglig, att jag blott skrifvit om det som angår mig och as, hvilket jag får hedja eder kärlek öfverskyla.

Betty sade sig ämna skrifva några rader om hon lemnar ner något; hon ser noga på, att korta på sig ett frimärke, så att jag skall vänta på hennes brf.

Innerligen varen Fanny helsad från

Eder

Wän

Henrika

Tack Maria för det porträtt! Oden är nu i staden, jag vet dock att han helsar. Har underrättelse kommit från brödrene?

Rosenvik d 17 April 62.

Kära Maria!

Då jag nu ser på det sista bref jag af dig erhållit ser jag, att det är daterad den 17 Dec hvilket vacker förvaning hos mig, att så lång tid gått sedan det. Då man gjuder lite, att skötа sina barn och sitt hushåll så medtages det tiden, åtminstone för mig, då ännu tyngnuket är så spädt, men mahända torde andra bättre kunna indela sin tid, att den räcker bättre till. Åfven har jag känt det som rättast och bäst, att tillsammans med min barnjungfru sytt mätt åt dem som de behöfft. 2 a 3 månader var ungefär Carl Sigfrid kinfäg och nöjd och då räckte det lite för oss båda att passa på honom. Nu denna har han varit frisk och mån på

Maria Cederström

Till Sundbacka

seonare tiden, emedan han just nu har något ont för tänder. Thorsten är i stänöig verksamhet. Jag har ännu ej en gång tackat dig för ditt vänliga bref som du skref om din broder uti. Får du lust och tillfälle att skrifva något mera, om huru de i nu finna sig ore vackommet. Mamma lemnade mig ett porträtt för att tillstäta eder, hvilket jag får beja eder förlåta mig, att jag försummat det. Jeden torde det ock komma igen någon annan af familjen, men jag är nu rädd att skicka mera än ett i sender, ty jag sände 2 i bref till J. Moberg som lycker förkommit.

Det är meningen, att vi skola vara några vecker ute på Dalarö i sommar ock, fastän det ej särskilt behöfves för någon vis af oss.

Tante hälsas hjertligen; Alm hälsar eder ock.

Här följer nu Mamma porträtt.

Tillgifna
Vanner
Henrika

Här följer Mammas porträtt.

för en
förlåt att

Fredshammar den 9 maj 1862.

Min kära och älskade Maria!

För en stund sedan insåg jag först att jag ännu icke skriftligen tackat för ditt dyra bref, det jag väl kunnat göra mycket förr, då jag ihåg glädt mig åt att få tacka dig derför. Jag kan ej nu säga dig, huru kärt det var. – Tack! för Oscars bref, som jag ej återsänder – jag kan läst det flera gånger, icke så mycket för orden som det stå, utan för den kraftiga andan. Hvarföre jag i dag skrifver, då jag har så liten tid på mig är att fråga dig om jag får sända Oscars bref till Pastor Berg, det tycks mig att det är mycket det, som man gerna vill hemmet. Att du i skall bäfva

Madamoiselle Maria Gunnerstedt
Smedjebacken
Dalarna
Pr Ofvan

FRANKERA
10
5 09

skrifva ett svar endast för denna
sak, gör jag så att om du ej skrifver
om 8 nästa postdagar sedan detta kom
mit, tager jag det som tillåtelse
att få sända brefet – hvarom icke
skrifver du jo hvarm inom 14 dagar,
blera var tacksam få läsa det
har skrifvit af 9 dej sedan och bad
mig fråga om hon får behålla
det och hälsa Edward Clason.

Farväl dessa tomma, fattiga
rader! Hälsar Tante innerligen,
hälsa Fadrar mycket och Lotta.

Din vän Sofie.

Rosenvik d 25 Juli 1859.

Kära Maria! Som du nog förstår har det varit många att skrifva till efter en sådan resa som den vi gjordt nu, och du vet ock att man ej gerna och lätt uttalar sig mycket i skrift. Det är samma förhållande som med talandet, allt måste hushållas med, synnerligen när det för det komma i fråga med ord. Dock skulle det ej kännas gått, att ej sända dig en enda vänskapshälsningsrad. Du var snäll emot oss. I ordet tack ligger hällan det som är av ursprungstämmande med det inre tänningskraftet, till en del är det stor brist på den alltför tillborliga känslan af tacksamhet, och till en del ligger det just i ordet tack ett visst afbördande af en-skuld man skulle frambära till vår och deras Gud som bevist en det goda; af dessa skäl yttrar jag det ogerna i vissa fall, ehuru jag vill djupt erkänna behafvet af tacksamhet, men med det samma säga, att det är en nådegåfva som måste blifva verkad hos en eller gifven om det skall vara af äkta art. – Om vår resa ser du i din mammas bref. Ja, Maria må vi nu blifva alltmera uttagna ur verlden och dragna till Honom, som älskar oss och i dolda bjuder oss sin kärlek för att derigenom inbärga oss till sitt rike.

CA.

Will du ej vara så snäll att hälsa Min Mor till henne och säg att jag gärna kunde

Oscar

Tack för ditt bref till Grangärde! Hälsa Magister Lundborg mitt hjertligt. Säg honom att i anledning af hans bref skulle jag trolygen skrifvit till honom, men att det ej blef nu af skäl förut nämnde. — Sök blott fästet, att hafva din andes blick rigtad på Herren Christus mödt under alla dina bestyr och omsorger, så skall du en gång finna att allt får tjena dig till det bästa.

Hälsa alla 3 tjenstepiickorna och Johan. Din

Van Henrika Alm.

Betty W. kom nu och hälsar eder.

Alma.

Wäl du nu med mitt bref, skulle du ej hinna det i dag, kan du det i morgon tidt kunna.

Waldemarsudden d 2 dec 1857

Goda Maria Blatt i största hast ett par rader, Mamma och Carl komma i går och jag skall nu följa mamma in till staden.

Då Fästman Euren ombad mig befalt från Tante hade kat poröt, något blifvit skickat till Blumenberg. Här följer nu 10 Rdr Rgs från Pappa. Jag tyckte mig ha lust att skrifva något till Fröken Blumenberg derföre ~~behöll~~ jag lemnade jag ej detta åt din far, men då jag ej visste adressen och det ej blef af då så förgick hetten och nu kan jag ej.

Vill du nu vara snäll och köpa för dessa Rdr till henne då I får gå ut finnen.

C.A.

Adlm skall resa till Norland i affären i morgon och vara borta 2 a 3 veckor. Han vet ej att jag skriver nu men helsar nog ändå.

Roberts helsa är klen. Lefvet ingen varaktig stad att stå kar i stred och fara. Vi måste bära vår själ i våra händer då som den aldra omtänksamste sak att taga vara på.

Mamma helsar Tante och dej hjertligen.

~~genom~~ Helsa äfven Tante mycket från

Wanner

Henrika.

Nog tycker jag att faderns bland biskopar och prester låt borde kunnat samlat något för dem. Kanske det ock lyckats för honom.

Rosenvik d 13 Oct 1859.

Kära Maria!

Efter så lång tystnad så borde det vara mycket att meddela, men du vet nog själf huru slöviga vi äro, att vi äro så långt ifrån att lefva det kärlekslif, som hafde en Christi lärjunge och barn. Gerna ville jag skrifva till några af eder, äfven till Magister Lundberg, men annan tyder det. Helsa honom ock!

Ja, kära Maria, må vi komma igenom allt hvad här i verlden är att genomgå med en helbregdaggord tjäl, och en hyddan ej med händer byggd!

Du skref för en längre tid sedan något hvetydigt angående Blumenberg äldste son.

Mademoiselle Maria Curt

Vik. Sölvarke

STOCKHOLM 13 OCT 1859

N. Nulo

Säg mig upprightigt hvad du vet om honom du skall ej frukta att meddela det. Är det något svårt kan det ju nu förändradt.
Säg mig för öfrigt om du vet något om dem för närvarande.

Både Betty Wennberg och Carolina Wettendal ha en tid bortåt varit hos oss. Förstå hvad som blir utsedt åt Betty, hon är nu hos oss i förväntan på någoten condition.
Genom bref från henne har du takert hört att vi gjort ett lite besök ~~hos~~ i Upsala ehuru det var kort, så att dina bröder träffade vi blott endast fåga. Kärt och angenämt var det att i minna bröders farfliga hem få ätnjuta deras innerliga vänliga.
Så omma af det lilla jag var tillsammans med Axel föreföll han ej så oförändrad och var vänlig mot oss.

De hålla nu på att flytta in från Waldemarsudden till staden.

Helga Tante hjertligen och tacka för de små hälsningar hon sändt, hälsa och leta och öfriga i huset som skaffkommna mig.

Din
Vän
Henrika.

War snäll Maria och svara mig med omgående om den unge Blumenberg. Säg mig huruvida han är så vidt du kan derom på kannedom.

Alm hälsar och säger att Marguitenna blifva farande i slutet på [illegible] och att han då afsänder dem med [illegible] skeppare

1855 20/12 fri

Huru må det nu nowara med ditt stackars det var alls swart, finge det blott landa till godt så vore det ju ej något swart. Skrif några raden så snart du får tid att vi få hora huru det har gatt med honom (han mår)

Detta föregaende bref är i Staden och jag minnes ej om det war några frågor wårskilt att beswara.–

På Björkfors har det tillkommit en liten flicka för 3 wecker sedan till de 2 gassarna.

Genom Amalia har jag hört att Lotten Boberg skall finna sig så wäl på sin nya condition hwilket war rigtigt gladjande.

Nu har jag ätit sedan jag skref de första raderna och känner mig nu stärkt och ryktig.

Jag slutar nu här, man wet ej om det kan bli någon fattalinig i staden ort jag tror mig i dag bli förflyttad.–

C.A.

C.A.

Söndagen. Käre Maria det var ledsamt att
ej detta bref sådant det är blef afskickadt i Thors-
dags, men det kan ju ej gömdt på landet då vi
fore in till staden i F och sedan kunde jag ej
skrifva något nytt här som j: fick frossan.—

Carl är nu hemma — jag trodde af honom att Axel
åter är bra.. Maria. hur skola vi få fullt
allvar att bli lös från fåfänglighetten och
sålunda komma till det ädla lif och mål som är oss
bered! Måtte nu Herren Gud få bruka
våra hjertans jordmån för evighetsmålet.

Hemma

Nu Julaftonen afstander jag mina
underhaltiga rader — Gud hjelpe oss
gifve oss det rätta sätt!

Nu hallar bröderna på med vattan och
dess verkningar, synes goda.

K.

Mademoiselle Maria Euren

Swista

Folkorna.

STOCKH. 31 1856

Stockholm d 31 Jan 1856.

Min alskade Maria

Det börjar snart blifva nästan för länge som vi ej ha rakats till vår yttre menniska. En gång för har jag börjat besvara din sista bref men det blef alls för tomt och kort och derföre ej afsänt. Jag läste de orden i Carls predika "Vi äro ej framlingar i werlden framling i egen kropp" ej lefnad hemme af dess förgängliga lustar hvilka andande dem äro tillbrinnande lägo i werlden, Lustgårdens fest förkottsligad anden att gå hemåt samnad till hvilning i nåden stort om morgonen i tiden fordammar den tillgjorde redan.

Wet du Maria att du nu ha vi blefvit botade för frossen genom vatteneur. Efter ett helt annat sätt än det vi nyttjat för och än i Lasbergs handbok. Mu Aman var vänt underläranna i Sadukäping gick hit och skattade oss tu nu har Hanna lärt af henne så att hon kan fortsätta. Hon har gifvet oss ångbad och inpackning på friska dagarna och ingen ting på sjuka annat än om morgnarna alla dagar ingen ofrentvättning och efter svetningen på sjuka; maggördel alla natter för dem som hade nervösa eller dåsig mage. I blefvo skatta på det viset 3 har blifvet bra den 4de håller annu. Wi kärma ock af litet någon gång och får då ta oss en inpackning. Robert gymnastiserar, hans helsa tror jag ej vara mycket att bygga på, de på bo nu i staden här med oss.

Du minnes Wetterdals, som jag nämnt om. Jacobelius bere läsa der med Maria, 16 år gammal, Katterns läsning, hon läsa enskilt för honom, jag har träffat honom den ute pan gatan.

Min man hälsar Eder, man gick i [illegible] för denna gång ej mera mycket nu så det [illegible]

Maria jag hemma

Rosenäk d 3 Jan 1859.

Min goda Maria heldre än alle sjelf skufva nagra torftiga ord, afskrifver jag annu något af Carls predikan, hans ord äro ock uttrycket af hvad jag innerst känner för sanning.

Detta är fortsättning af det jag nyss anförde. Den mig finner, säger Salomon i Visheten namn, han finner lifvet och får wälbehag af Herran. Men den som syndar emot mig han skader sin egen själ; alle de mig hata de älska döden. Men äfven bland dem som af Andens förkommande nåd äro fattade, hvem vetet får ej Gud sjelf vara med om det började verk, hvem djupt får ej det spåda trofröet vara med ligga begrafvet i kottel, i den af verlden iskold hårdt tillfrusna isskal jorden. Dem blifvit få ej frågor för dagen, dedrafva Guds Ande, och uppehalla dem, hvilka fattat tro till Guds ord, och hvilkas uppgift det vore, att genom bön blifva fyrar i ordets kraft såsom Jesu tarme lärjungar, för att i grund bli kanna verldslögnen, det usla nät, hvari djäfulens fiende fångat den bedrägde menniskan, och hvari han annu bevaka sitt rof genom tjenstwilligt tillbud af de begär hvarunder menniskan gefvit sig fangen. Genom andens lydnad skulle de i vårt samwete, i egen kropp, själ och ande finna skufven den dagsklara sanningen i Christi och Apostlarnas ord. Anden sjelf skulle blifva vår lärare genom sitt ord, och ingifva en tro för hvilken himmelriket icke är fjernan, högt öfver solen och stjernorna ~~att vänta~~ och först efter döden vänta, utan redan har i kraft närvarande i en benådad menniskas hjerta; en tro hvilken oemotståndligt drifver att gå ut från oss sjelfva, från verlden, och andligen blifva Pilgrimer i tiden, hvilkas mål är att tillbedjande uppwakta den nyfödde Frälsaren. Allt det som vidare efterfolger är för mig särdeles kärt, men kanske jag stannar här för denna gång.

Vi måste fattadet rätt hvad Wisheten och sanningen är oss innerst när blott vi gifve att drupa och lemna den rum.

Min man hälsar edra, han ...

C.A.

Min man hälsar eder, han mår väl

Waldemarsvik den 15 Juli 1856

Min goda kära Maria!

I min sista bref lofwade jag att snart åter hälsskrifwa dig och jag ville och så gerna göra det ej jag ville ha något gemensamt med eder det är nu så länge som jag g något hört men goda Maria i dag tror jag säkert du får ett korfthigt bref dock vet jag du mottar det hellre än intet bref.

Hwad skall jag nu då säga då intet annat finnes som är wäftigt än Guds rike. Ack, så många ord som städse utgå, utan att de gå in för ewighetsbehofven. Wi skulle icke låta det minsta förfalla ~~utan~~ såsom warande skilt från wår uppfostran för himlen eller som wi kunde ega eller göra och tänka något annat än i sammanhang med tokandet efter Gud. Dem som älska Gud tjenar ju allt till det bästa. Om ej, då något som är swårt för naturen möter oss ofwanvinne det så blifwer det strax ett steg, det blir nåd efteråt. Om man wi måste bota och tro och allt mera tro stärka wårt begå och wårt band med Gud och afsvaga och förnata alla andra band och all werldskärlek. Han måste blifwa hela wårt lif, han är

C.A.

den som gjwer lönen. — Nog är det wäl något annorlunda nu då du är med wärldsmenniskor än hwad det har waret förut? Jag menar så att du lätet minore frågar efter om de finna dig lyttare och tillfälle. Fast an man håller så illa ut i öfningen så tycker jag ändå att det är en liten smula bättre.

Robert och Annie äro nu här. De kommo i Söndags morse till staden Stockholm. Wi känna oss wäl med henne; hon förefaller sann och redbar, ja hon är alls snäll och jag tror säkert att wi komma att förstå hwarannan wäl. Du förstår att wi ej kunnat rambala ännu mycket på dessa 4 dagar, dels har det waut frammande, dels ha de varit i staden och ännu ett det wigtigaste hindret, att hon naturligtwis ej kan Swenska, wist talar jag Engelska med henne, men inte går det så flytande. Jag happas dock att Annie snart skall lära sig Swenska, framtt hon förstår alt något redan. Du wet nog hurn det är ej ibland, det behöfwes ej mycket ord, utan man förstår hwaran ändå.

Och min goda snälla Maria, och min kära Tante håller ni ännu något af oss och tänker ibland på oss?

I går afton kom Sören hit från Alps. Söderköpings och reser om lördag till Upsala. Jag tror att det hade varit gott för honom om han längre begagnadt wattencuren. — Jag längtar nu att få brf från dig och att få höra något ifrån eder. Skrif snart gode wän.

Till Din tillgifna wän

Henrika.

Helsa alla som wilja mottaga någon helsning från mig da i Tolkerna.

Hälsa Tante Gyllenhjelm samt att vi äro [illegible] Min man helsar eder, han har idag till [illegible] att [illegible] Sören [illegible] helsar [illegible]

Waldemarsudden d 8 Oktober 1845

Älskade Maria! Med skyndsamhet vill jag nu skrifwa ett par rader till dig, ty redan kännes swaga spår af frostens ankomst, den gifver sig så wäl tillkänna på förhand. Ett par wecko är det, som jag haft 3 gjödags frossan. I den former förefer den sig i hög paroxysm, jag tror utan undantag. Jag nyttjar wattken enligt Lagbergs föreskrift i Handboken med tillägg af det rättadet jag genom org fått beskrifning på och happas att härgenom blifva frisk, jag kan nu att wattnet gör mig så gott och stärker mig så wäl är jag dålig hela dagen, men har ingen wär hufwudwärk så att du får ej beklaga mig frossan kan och wara wälkommen. I ett stycken är wi nu här i huset som twaje morgon taga skölpad, fastän fördelade på staden och landet. Lille Paul tar dessutom hagfbad och stärkbad ej tänna för frostens wäntade ankomst och jag hoppas läger wetan

Lilla Tante Gustafsson sänt dig de hjertliga hälsningar, hon kan ej mer man hälsar dem, han har idag blifwit ett year ej. Alm

Mademoiselle C. M. Cronqvist
i
Qwestbro
Tolkarna

STOCKHOLM 15 10 1845

hemma. Då jag [illegible]
hemma wärt på, fortsätt det!

Hans frosse är hinorig och föräfrigt har för det
nuwarande ingen utom jag den. Bleka gå wi
här allehop. Robert är utflyttad till hela landet. Han
tycker om wara alldeles återstadd från sin hastiga sjukdom.

Tack ha wi hårde om, ma wi blote bewara wåra
hjertan af hwilka lifvet går. Ack käraste Maria
hur är det wäl med oss. är wårt lif en beredelse för
det himmelska lifvet, för wårt enda sanna lif,
ett lif i och med Gud som är af ewig beskaffenhet?

Med mig är det klent, men det är ej wardt att
bekänna så om sig då man tillika är så skymtaktig.
Gud Han se allt och sanning är det Han vill och
måste ha, om Han skall fiorma något fäste
uti oss.

Maria vi borde bli alltt troggnare och tragnare
att pröfva grunden är hvilken hwaje tankevärd
uppstiga och fastän vi hwarken kunna angra eller
tillra oss dock erkänna den rätta grunden för
Gud och så småningom komma till sanningen

Bellys besök var kärt för oss båda, vi förstodo
varandra väl, men nåtan för kort. Hon var blott
i Stockholm från Söndagen till Fredagsmorgon och
kunde på den tiden föga vara hos oss som hon
måste vara hos sina slägtingar. Hon bad mig hälsa
dig mycket från henne, men nu har hon säkert
skrifvit sjelf. Har du hört att Hanna Blakanson har
fått något nervslag så att ett ett finger har blifvit böjt
på högra. Carl säger att det ej lär vara farligt, men
att det fordrar tålamod och stillhet.

Nå da skriva såg mig då det blir något bud till
eder hänsyn jag vill gerna skicka en bok. Lifsprock-
ningar af Diener, hvilka jag tycker så mycket om; det
är till dig jag vill endast att de skola läsas af sådan
som förstår dem. Jag tro nästan att Betty och fick
hvar i Stockholm.

Henrika.

P.S. Då du skriver till mig kunde du ej då lätt
mera enlägga i ditt bref någon skildring af ditt lif? Man
läser bättre verkliga förhållandet da verkliga lifvet, då man i
ser i gemenskap något af det gamla, det gamla och inre förenge
Da behöfver ju ej fruktta att det ej blifve förstådt det tro jag
ej heller att du gör, men i allt fall samtycket det så vackt mäj-
ligt, det är dock det enda saken. Dina Dagboksinpitum behöfva
du ju ej vita. — ~~Jag tro nästan att Betty fick ja~~

Mandagen den 15 Octobr. Så gammalt detta bref är skall
du jag det nu dock. Jag trodde mig ej ha någon tid att
att skicka det, jag vet ej om det var stamatet eller hvad det var som
hindrade mig. Brosten hade Paul och jag ännu men hoppas att snart bli
bra. Hälsningar av Wilhelm i Gustafs ä. Du skall

Mi man helsar Eder, han har i dag blifvit att gå ut.
P. Tackar för Alexandra

Detta var det på förlat det.

Stockholm d. 5 Jan 1851.

Wrightt är en kostlandigt alltid på min hjärta, hälsa man hänger stund i hon och vakan är då uppstår inga kostallanden som äro af-
ärkelser. Du förstår mig väl, icke sanna jag fullkomligt blå barnunjen emer fan och åter uppstygnor.

Och Robert fått en orden kaffen i sånt hast, jag kommer bolgen och dåpas ändligen om Ons Dag, kommunionsgåtten, men lordag. räkna i det allt gå over rast.

Wilhelm och Gustaf äro nu i Paris och komma bolgen att stanna der mycken medan de studera.

Nu ären I bolgin nyttorätta med förnumstan till min i min instundande flyttning, det vaste vill kan det, det stor Maria gifta sig?

Hittills har vi vant gifvat i vetter om mitgen ut hopanger men vi komma väl gifvakand av hälsa vara kommer. Det hef man gå fast av hälsopolisen det jag kommer vinst på fläck ut.

i Maria. I det så de vaden gåpen du mäst mig som bevisa at du har mig i vänlig hågkomst. – I änd icke på hvardaden de är du det alles ringaste fatunden av något lätt i afseende på den, Du har ju gifvet mig så mycket annat om. Du kan ju väl av kar lägligt fattlåda den så de sina gåm mig delpåvide skar du gåra mig så mycket af den vänlighet, jag vet mig av man ej kan vaynden det av ägna at tadana vaden.

Om jag icke mäst vänner mig, så fan kommen det hef på min förvilandag jäsom vist vara omöjlig, av vänta mig av i det kommande flytt hå av alles vara mäst kommen vi i det av vänlige och hå alles vara hågt av vänta vara och denna vänlen, vilan och av alltider hålla bägar.

Dina väl inlagda vänskapstecken erhöllo jag dagen före Julafton, tänkte på att redan samma aften skrifva, men det passade sig ej så och trött var jag efter hvarjehanda bestyr. Sedan blef jag något illamående så att jag fick lof att hålla mig stilla, några dagar, då tänkte jag det ju min man skrifva till dig, men det blef ej heller. (Ändagen och några påföljande dagar.)

Med ord kan man ej utkadliggöra med full tanning huru man har det, bäst klefve du delaktig af mine nuvarande förhållanden, om det ledde sig så, att du någon gång komme i mitt hem. Säg detsamma åt Tante. Jag vet att I båda deltagen med mig. Sakerligen har jag mera godt, än jag sjelf kan uppfatta, eller i någon mon bruka rätt.

Hos min man är Guds nåd verksam. Det skulle i sanning vara ett obeskrifligt underverk, att se huru Hans ande arbetar i menniskan om vi blott hade tröstgon att fatta det. — Allt är sann och och god i sitt väsende emot mig och oss alla, men detta är han icke af sig sjelf, sin egen kraft.

Utom oss bada består vårt hushåll af en älsklig yngling 19 år gammal, Prostens bästare son från Lappmarken, han är bokhållare i Emils ställe, hvilken är hemma för att öfva sig i språk. Dessutom af en villig och snäll gosse som uträttar ärenden och hvarjehanda och en tjenstflicka från Lule, som varit några år hos min bror August på Bjorkfors, hon är en säkande själ och förofrigt en redlig och duglig menniska.

I sinnen har att jag har ej något annat än mitt onda kättstyga hjerta som står mig, att är tillia omkring mig och icke ens yttre bullen hörs det ut. — Skola dina förhållanden någon gång ändras så vore du lycklig om du finge en ~~vadan~~ man som vore så huld och skickade sig väl som den man Gud mig, chum oxridigt, beskärt. Men tänk icke Mari att det skall fordras för den lycka, det är lycka ~~mer~~ om man får bli ~~Gutus~~ Christi brud. Ty om det är så vi ju dock framtingar. I lagen af min allendaste tände jag som en ris fri och lycka bredan efter dem som vore fängfrue, dock alltid efter Gads ledning.

Du ursäkrade det du hade ej tid att skrifva mig.

Rosenvik d. 22. Mars 1851

Goda Maria!

Nu blott några få rader. Jag puktar att det bref jag skref till dig efter jul mån hgen ej framkommit, som jag med visshet tror, att det var på samma gång jag skref, ett till Carolina Utterdal, hvilket ej framkommit. Om budet narpat dermed, eller huru det tillgått. – Der tackade jag dig för dina vänskapsfulla vackra gåfvor du sände mig. – I haven säkerligen nu så mycket att tänka på och att göra så att jag ej begär en gång, att du skall gifva dig tid att skrifva mig till före flyttningen,

Mademoiselle Maria Lucen

adresse
Tolkerna

om ej någon stark lust driver dig dertill. Från Blumenbergs har jag hört något, jag tror att de bergat sig någorlunda nu, men säg hum är deras äldsta son! Ha de verkligen sörjt af honom?

Mina bröder äro fortfarande i Paris och studera. Hanna har flyttat från mamma kära vänner till Kommunister Reuss i Maria, som blifvit enkling, för att sköta han barn och hushåll. Detta var visserligen pakostande för både henne och oss, men den tron, att det skedde efter ledning gjorde oss lugna derom, och vi hemställa allt åt Gud. För en vecka sedan flyttade hon. En annan flicka skall komma i hennes ställe, som blifvit oss recommenderad af vår gamla moder Thor, (hvilken jag troligen för dig omnämnt)

Jag är emellanåt i staden, men dessemellan när jag är här hemma är det så lyst och stilla, hvilket visserligen är godt, ock ofta jag att byggnadsarbetena snart blefve fardiga på Waldemarsudden, att min man kunde vara mera här hemma, nu är han der alla dagar.

Haven I mycket bekymmer för eder flyttning? nog var det vårt kart att f[illegible] rader.

Helsa Tante så hjertligen

Eder

Alan

Henricka

Min adress är: Stockholm Kongl. Djurgården i Rosenvik.

Rosenvik d 23 Apr. 1855.

Goda Mama!

Tack för ditt bref af den 29 Mars. Det förstår jag fullt väl, att I nu haven så mycket att tänka på och att göra att hvarken sinne, eller förmåga till bref-skrifning just kan föreginnas, derföre fordrar jag ej heller alls intet svar på dessa rader för, än när du någon gång får lust att ~~resa~~ skrifva vedan I flyttat. Flyttningen skall månande ske just dessa dagar. — Jag har hört, att Lotten B. skulle resa hit eller till Påsk, hvilket gladde mig å både edra och hennes vägnar.

Tå nu se om I får någon, eller några vänner i Sörberke och hurn I kommen att finna eder der. Får man nåd att blifva (fästfen) vid roten invärtes, ~~då är det~~ då har man den kraf

Madamoiselle Maria Euren

Åvesta
Tolkerna

gra redan. De
gå och höra
höra honom.

som bär upp alla svårigheter, och det är ett sådant värn, att man ej alltid ens känner att det är svårt. Huruledes lyckta har man ej för sina steg om hjertat får förblifva invärtes i bönen. Härmed vare icke sagt, som om det nu vore så för mig, dock kan jag af erfarenhet säga, att om vägen synes så smal, som en smal stång, så kan man genom att på detta sätt förblifva vid det lefvande ordet, säkert och väl blifva hulpt igenom och taga dessa steg. — O, men tyvärr oss, att vi så mycket försake och försumme denna kostelige och helige väg, som leder den vise uppåt.

Bröderna Wilhelm och Gustaf hafva hittills varit i Paris, men nu begifvet sig till London, der det var meningen, att de skulle dröja några månader, och komma hem omkanda i augusti. Gustaf skulle då, i höst fortsätta i Upsala sin medicinska cursus, hvilket val han fortfarande är

belåten med. Tack smalle [illegible] för det vackra bokmärket! Jag vet ej med visshet om jag tänkt till dig och bedt dig gå tänka på den knytte duk du arbetat på åt mig, utan gör den åt dig sjelf eller någon annan när du någon gång får tillfälle dertill, [illegible] det mig så mycket ändå. Tante var [illegible] innefattad i dessa rader. Din

Vän

Henrika

Helsa Lotten om hon är hos Eder.

Hem och fru Wallendal wore i Lördagen i staden hos Mamma och Pappa; de skulle Påskaftonen också till Upsala för att helsa på sin sonson, som varit illa sjuk; först sjöt det ut som nervfeber, men sedan blef det frotte.

H.

Skrifvet Påskafton, afsänder annandagen

Stockholm d. 3 Novemb. 1855

Min älskade Maria.

Innerlig tack för din uppmuntrande skrifvelse min wän. Betty tog det helt från Gud, då hon genom ditt bref fick löfte att få komma till eder, af hwilken hon bedit att för henne utse något hem. I hafven wäl warit förunderade att intet bestämt swar anlänt, men wi sjelfva äro der hafva stånfat i den största ovissheten hemma wida hennes slägtingar, som alltid äro emot allt hwad hon önskar, skulle tillåta det, dock har swaret i dag mot wår wantan, utfallit jakande. Betty är på Uddden nu och wet ej ännu det goda swaret, men skall säkert fröjda sig deröfwer mycket, ty hon har warit så ängslig att om hon ej fick komma till eder, måstat komma till sådana ~~som~~ med hwilka en timmas sammanwaro är en pina. Och hwilken nåd att hon får komma till eder! Hon behöfver hafva nogra mån och som förstå og som stöd i sitt lifet för att alldeles nedtryckta genom gången. För Betty kan

Gifwa tänke en nytt lifs i mig

Din Hennike

Det lär ~~det~~ ~~det~~ ~~det~~

du hafva fullkomligt förtroende. Wäl kan det vara något smått att hafva öfverseende med, men hon vill så gerna att man skall säga henne uppriktigt allt ~~hennes~~ hvad man ser hos henne. Gör det Maria, jag beder dig, annars kan det aldrig blifva rätt gott och hon känner så wäl på sig om man tänker det minsta och i säger det hon beder deraf. Bed din Mamma om samma uppriktighet mot henne. Betty önskar så mycket att få gå litet i hushållet om det är möjligt hvilket hon säger sig behöfva werkligen för själen. Hon sade engång: "Stina får lof att gifta sig och Maria och jag skötta hushållet." Ehuru mycket hon nu önskar ~~det~~ att gå i hushållet så märker hon dock just ej sjelf när det kan behöfvas och derföre beder jag dig säga till henne och hon skall aldrig misstycka det utan wara tacksam. Kanske har jag nu trättadt dig genom att skrifva så långt om samma sak, men då jag så innerligt wäl känner henne önskar jag att äfven du inom kort tid skulle göra det. Om du wisste hurru mycket min stackars Betty har som trycker sig. Det är godt att att hon har ett ewighetshopp och sålunda är så mycket lyckligare än så många.

Du yttrade i ditt bref wisshet huruwida Farbro skulle komma att resa öfver Westerås eller Upsala mälle

Du behöfver aldrig något om hemma jag, ni så gerne hör dem nämnas. Betty hilsar eder innerligt och tackar. God natt.

han om blott i walt det rednare, ty då kunde ju i Bj. 1855
komma med de hästarna som du wet är det 10 dygn 1853.
karangtan till Upsala från Stockholm. Nu wet jag ej huru
wida något swar mera skall hinna härifrån. Kan Betty få
något litet rum i dina lådor, ty det är wäl i skäl att
hon för sin stora chäfunge till eder?

Om Betty kommer nu wäl till eder, tycks det mig
som om en bit af oss wore i Folkerna. Jag tänker mig henne
så nära då hon är hos eder.—

Du frågade något om de flygtingar jag omnämnde kwäll som
jag skall svara litet. Det war neml. 3ne lifegna från Estland
som i en båt symöt hit, de hade i Helsingfors fått en
adress till Pappa hvilken blef bewarad ehuru allt annat
de hade och äfven båten i hvilken gått förloradt. War det i
en stjerna som ledsagade dem?! I början af deras wistelse
hos oss voro Betty och jag mycket sysselsatta att lära
dem något Swenska, hvilket det icke kunde det ringa
te. Lärandet fick tillgå på ett eget, ett handgripligt sätt
eftersom vi ej genom böcker kunde göra oss förstådde
hade den minsta kännedom om
hvarandras språk, sedan efter 8 a 14 dagar insjuknade 2
af dem i Choleran och födes på sjukhuset hvarest
de ännu äro, men äro dock på hälfningen. Da kunde det
förstå att det var svårt för oss den ena hälfte vigan
ska mycket af som varit mest mottaglig för wåra
tankar och meningar. Måtte han nu, de nu om de blifwa
blifva blifva bra, blifva Christna men det plägar ofta gå mig

Stockholm d 11 November 1853.

Min käre Maria!

Alla edra beskrifningar så wäl i det sista bilaga som i Tankes, lata, så enkla och inbjudande att det just kostar pa att ingen får begagna sig af dem, hwilket ju dock nu ej kan hjelpas och är wäl de det bästa.—

Wisste jag att du brände upp bref då jag derom beder dig, skulle jag kanske skrifva mera ibland, hwaifran min osakerhet afhåller mig dock upptränner jag de af dina som du önskar hafva upptrandade.

Sista söndagen fingo wi utom i kyrkan äfven genom Dejeuner hemma p. hora käliga djupt beprofvade Gudsord af Jude-missionären Mordtz. Det war förundrligt att höra hwilket liw och klarhet han hade i Profetiorna; han tycktes så hafva Den heliga Skrift i sina händer. Dock höll han sig alldeles icke till några systemer, utan sade att i Biblen äro alle "dock ej nander" hwilket man rätt tydligt kan se wid qwar tiskt dömmande och utan att hwilket man så lätt

Ehuru jag ofta tänkt har jag aldrig kommit att namna något om Johannes S. som ännu är hos oss, men nu då wi flytta in skall han bo hos Fru Lundberg ehuru han skall äta här. Får han fortfara kan man koppas, att Gud skall få något helt och skönt der; dock är jag så fruktan de att tala om sådant, det är endast för att jag wet att du höll af honom; det är äfven uppmuntrande att höra liket om andra så. Gud har honom i en strång skola, men huru godt måste det ej wara att få blifwa så uppfostrad!

Dina commissioner har jag efter förmåga uträttat. Måte du nu blott snart få dem, då jag ämnar adressera dem till Doctor Bjurling i Westerås istället för med Betty, nästa gång skall jag skicka räkning, hwilket jag nu ej hinner.

Lerft garnet är ej rätt hvitt men det fanns ej hvitaa och ej grönt, men finare. Det var swårt för mig att wäta finleken när jag ej wisste hwartill det skall anwändas.

Wilhelm helsar dig hjertligt. Naturligtwis har han infröknipit dem för din räkning, som du önskade.

Din

Wän Henriake.

gor, hålla hårt fast i sitt eget. Han talade mycket om det nu förestående affallet och skilsandet mellan dem som wilja tillköra Herren och mörkret; det war mäktiga, skakande ord. Såsom man ser ~~att~~ huru allt i nådens och naturens rike först förberedes innan det klart framträder i sin rätta gestalt, det kan ofta sedan blifva något helt annat än hvad början tycks utvisa. Wi tyckas oss tydligt se huru fiendskapen nu tydligare utvar sig ~~uti~~ hos många af våra vänner, kanske äfven i den familj som är oss alldra närmast. Wi få ju dock rätkort hoppas att af förföljelsen skall uppwäxa sköna frukter, hvem det dock än skall synda för dess framfödande. O, Maria måtte vi vara och blifva Herrans rätta får. måtte intet fagert sken föra oss bort från den smala lifvets wäg! — Bruktande och vakande måste vi wara.—

Moritz talade så kärligt Profetiskt om Judarna huru deras tid nu snart är kommen, att de skola blifva Herrans Jesu folk och då wäl aftonen skall hela worden blifva omwänd. Herrens löften med Abraham och alla Patriarkerna äro ju eviga, de måste ju då ännu wara vissa. Anti Christiden är då kanske snart inne och den skall ju förföra många, om möjligt äfven de utvalda; då man tänker på dessa tider och äfven känner sig skild från dem som man ej borde och ville wara det, då känna wi det så skönt det andeliga blodsbandet. Det är som fåren skulle trängja sig så nära hwarandra kring herden då de se sig hatade och illa omtyckta af andra får.

Ännu några ord om Moritz, han war så kärlekofull mot alla, huru han dock sjelf af få blifvit mottagen. Läsarne i allmänhet här i Stockholm hörde konung. Tiden är sådan att den blott söker det nya, de första begynnelserna och rörelserna, men det mognade det i Gud mera infödda förkastar den. — Den Söndagen han war här, war förofrigt något egen det war mycket blandad folk här då, fiender och wänner och han skydde ej att bekänna bland anna stort han öppet talade ord bordet, tade han de friska behöfva ej läkare utan de kranka och talade om de som wilja tillköra Herren och ej. Fastän jag nu dock Maria hör så mycket goda Guds ord, hum föga kan jag dock taga emot med hjertet, men de gå gafva måste ju komma efteraf.

Moritz har nu rest till Göthebof.

Fjellstedt håller hvarje torsdag sköna Bibelförklaring gar, kunde han ej redan något i wintro och då äfven komma till eder.—

hemar ett par ulaf helg-dagarna och om det icke ej är
främmande kanner er ju så wäl till hum det är
här i staden om söndagarna. Juldagen woro vi på
aftonen hos Linströms, de gåe omständigheter
na weka nog ändå mycket i början då man
är swag.

Finge jag tillfälle att säga J. att jag skrifwer till
dig så nog helsade han till dig och nu helsar jag
dig istället på hans wägnar rätt hjertligt, nog
ville jag säga dig mera härom, men jag vet ej
hwad det skulle wara. Allt, allt är och vore godt
om vi blott komma in till ett lif, en wandring
med Gud, ack! då kan icke ens det rätfigaste i
lifvet blifva oss så rätfigt för den odödliga själs
skull, som ju har ett evighetslif att förwänta,
eller rättare att här börja wäxa in i. – Ack min
hjertewän waksamhet är oss af nöden och att vi
nu i tid, det är ändå sent nog börja sucka efter
vilja till att göra Guds wilja. Nog ser Gud wara ouck
och wår bön sådan den är, men Han kan inte få
leda oss helt efter sin vilja då vi blott vilja wår
egen vilja, och så länge vilja wara fromma och röka

Stockholm d. 4 Jan. 1855
Kl. 8 på morgon

Tack min älskade Maria för det bref som Pap-
Pa nyss lemnade mig! Jag har längtat efter
bref från dig att det war mig kärt att få mottag
det, dess innehåll förstår jag. Ack, Maria Gud
will föra oss en på en allvarlig lifvets wäg. Det
gäller för oss, för wåra arma dyrbara själars skull
att vi med allt hwad vi få se och förnimma i vårt
inre gå inför Gud med. Wår förlust är stor om
vi lemna och akta det minsta ringa, ty allt det
vi emwartes kan oss förstå är ju af Christus gifv
lart.

Hwad skall väl jag nu annars kunna säga dig,
som själf är så bortkommen från Gud och Hans wäg
~~att~~ at med själen till återuppnattelse. Den största
barmhertigheten som kan wederfaras oss är ju att
om vi få komma till sjelfkännedom att känna syn-
den, ty just den måste ju den nya inre menniskans lif börja,
just den hvarest vi få känna och weta hvad i oss är,
den att endast kan Gud gifva oss af sig, att vi då nå
kunna skilja Synd och Nåd. – Ack, Maria nog
wet jag att det är sanning häruti, men det känner
jag att jag ej kan säga något fullt rätt för min

hemar ett par utaf helgdagarna och om det icke ej är
frammande kännes er ju så wäl till hurn det är
här i staden om söndagarna, Juldagen woro wi på
aftonen hos Ljuströms, de gamle omständigheter
na werka nog ändå mycket i början då man
är swag.

Finge jag tillfälle att säga S. att jag skrifwit till
dig så nog helsade han till dig och nu helsar jag
dig istället på hans wagnar att hjertligt, nog
ville jag säga dig mera härom, men jag vet ej
hwad det skulle wara. Allt, allt är och vore gott
om wi blott komma in till ett lif, en wandring
med Gud, ack! då kan icke ens det wigtigaste i
lifvet blifva oss så wigtigt för den odödliga själens
skull, som ju har ett evigheteslif att förwärfva,
eller rättare att här börja wäxa in i. – Ack min
hjertewän waksamhet är oss af nöden och att wi
nu i tid, det är ändå sent nog börja sucka efter
wilja till att göra Guds wilja. Nog ser Gud wara ruck
och wår bön sådan den är, men Han kan inte få
leda oss helt efter sin wilja då wi blott wilja wår
egen wilja, och så länge wilja wara fromma och röra

Stockholm d. 4 Jan. 1855
Kl. 8 på morgon

Tack min älskade Maria för ditt bref som Pap-
Pa nyss lemnade mig! Jag har längtat efter
bref från dig att det war mig kärt att få mottaga
det, dess innehåll förstår jag. Ack, Maria Gud
will föra oss in på en allwarlig lifvets wäg. Det
gäller för oss, för wåra arma dyrbara själars skull,
att wi med allt hwad wi få se och förnimma i wårt
inre gå inför Gud med. Wår förlust är stor om
wi lemna och akta det minsta ringa, ty allt det
wi innwärtes läre oss förstå är ju af Christus gifw-
ket.

Hwad skall wäl jag nu annars kunna säga dig,
som själf är så bortkommen från Gud och Hans wäg
att ~~at~~ med själen till återuppmärksamhet. Den största
barmhertigheten som kan wederfaras oss är ju att
om wi få komma till sjelfkännedom att känna syn-
den, ty just der måste ju den nya inre menniskans lif börja,
just der hwarest wi få känna och weta hwad i oss är
der att endast kan Gud gifva oss af sig, att wi då få
kunna skifta Synd och Nåd. – Ack, Maria nog
wet jag att det är sanning häruti, men det kännes
jag att jag ej kan säga något fullt rätt för min

C.A.

egen bortkommenhets skull. Komma wi i nödtror jag att wi blott ha att med förtroende nedlägga wår nöd och wårt begär inför Fadren och Frälsaren, men hwad wi göra oss för skada att wi ej äro trogna i wår åstundan. Det är ju just i det lilla som hjertat öfvas och pröfvas för Gud, wi måste blifva trognare deuti, ack jag är så otrogen!

Få wi, Guds ande då blifva wi ju på bästa, ja enda rätta sätt förenade och mista alors icke hwarandra, men annorledes om wi blifva qwar i köttet och werlden då har wårskapen ingen fast grund och allt jordiskt är förgängligt och förfallnar som hö och strå. Du har så rätt deri att intet kan trösta hjertat förutan Guds kärlek icke en gång det första och skmåste, som icke kommer helt och hållet från Guds Ande och går in i hjertat. Det är visst falskt att kalla något bäst, eller skönt, ty allt är ju af naturen orent. Gud ser dock till allt, hjertats innersta är Honom ju allt uppenbart. Wi veta icke hwad som är bön för Honom. Han är ju en Ande som tillbedes i anda och sanning och jag tror att man stundom till och med kan hindra sin wäxt genom yttre formbön, utan att man bör söka att waksamt följa den inre känslan och wår da sitt hjertas begär till Honom att han må föra en in efter sin wilja på sin wäg och sjelf lära oss allt. Förnuftet är så förblindadt genom synden att det icke kan se det för synd som är synd men om det skall blifva rätt med oss så måste förnuftet sådant det är lemnas och blott neda hwad hjertat erfar, jag menar att förnuftets ljus icke kan lysa oss om Guds wäg, utan att det innifrån måste efterhand blifva just gjort.

Ja, nu Maria har jag talat så mycket, men hurn är det med mig sjelf stackare? —

Wattnet är allt ett märkwärdigt läkemedel. Allt det yttre du talar om, om eder intresserar mig det wet du. Jag skall väl försöka tala litet om oss och, om det yttre, men föga har jag att säga. Wåra helger ha just ej inneburit något gått, men kära Maria icke skyller jag ~~att~~ på ~~na~~ det yttre, ~~ty~~ det har allt wart rätt bra men felet ligger hos oss sjelfva i synden. Wäst har det wart några

Konom som vi få behålla wårt egna qvar och följa den egna viljan. Det är en synd hos oss som måste försakas att man tror sig något kunna hjelpa den anora, men jag tycker dock att det är godt och helsosamt att tala med en wän och derföre Maria om det skulle börjas inledas något närmare förhållanden mellan dig och någon person så tror jag att du kunde meddela mig det. Icke fordrar eller begär jag något och denna tanke kan wara idel oförstånd af mig, men du vet åtminstone att det är af wänskap. – Ditt bref war åt mig kärt Maria skrifsnart åter då du kan. Skulle det ock dröja länge skulle det visst icke kunna stöta mig så minsta wis. ty jag vet och förstår det.

Nu under helgen ha wi som jag nyss nämnde varit mycket i staden men derföruto mest på landet. De endå som der besökte oss wore Torén och Hierta, den sednare kommer ut till Aldern hwarje Onsdag med en 4 gossar. På landet i ensamheten finna wi Hans besök icke utan tröfnad, han är rätt walkommen dit. Torén var hos oss 2 a 3 gånger i wecka och man hade gott

af att höra de innersta tankar Christenomas
wårende framlagdt. Mamma Carl och Torén
samt jag sutto då merendels tillsammans.
Dyrbara sanningar hörde jag, men icke kunde
jag mottaga och förwara dem, något frö lades wäl
dock deraf i hjertat. Torén är nu återkommen till
staden efter att ha warit hemma åfwer helgen.
I söndags på aftonen woro Professor Torén, Beck-
man samt Flutteranz här på besök.

För det närwarande äro de öfriga bröderna ute
på Udden utom Robert, hvilken helsar hjertligt.
Helsa Tante samt dina bröder rätt hjertligt
från Mamma och mig. Hanna tackar dig
mycket för helsningen samt beder att få helsa till
baka. Helsa Betty rätt mycket från

Din
Wän

Henrika.

P.S. 3dje dag Jul woro vi hos Malmqvists på
en liten skolexamen och Ewelina hölt en utmärkt
mål examen, samt Barnen hade gjordt ovan-
liga framsteg, de tycktes njuta en behaglig helsoam-
fruhet.

Ack, i morgon Maria! fyller du ju ditt 20. år
någon särskilt önskan kan jag ej skufva, allt hvad
jag önskar kan innefattas uti ett — Gud gefve oss
att vika i hjertat! — —

H.

Waldemarsudden d 7 Mars 1865

Jag nämnde till Carl att jag ämnade tillskriva dig, men jag känner på mig att jag i dag ej blir mångordig.

Intet annat att säga än: "Den som beder han får." Vi måste bedja och tro dessa ord. Vi sätte ju tro till en menniskas ord då hon något lofvar oss, hum äro vi då så genomblinda och låte den osägligen öfvna tiden gå förlorad och icke bedje natter och dagar.

Förwisso är omwandelsen helt och hållet Guds werk, men nog rättar han sig i sin barmhertighet efter den trohet hwarmed vi gå henom till möte, om man så må säga. – Ack, Maria! jag talar om trohet om flit i bönen och är själf så otrogen att det är rent förskräckligt om jag tänker det sätt. Men nu duger det ej länge att wi slamre bort lifvet för själens död och olydnad mot Gud. Detta sista förstå wi nu föga, ellen intet, men jag tror att just i olydnaden mot Gud som är sjelfva upphofet måste ligga en förskräcklig sjuk.

Finna wi att wi äro skyldiga, Maria!

C.A.

så hafva wi ju ingen annan råd, (och är det oss en saligheet att få ögon att se det) än att gå in och sucka och bedja, att wi måtte allt mer och mera få känna och se wårt skymtande; ty nog sitter det der nere wid roten och förhindrar och fråtan på förnågan till fortgång. I stället för skymteret måste der flyfva enhet och sanning, men icke hafva tid att sofva. Endast i den man wi få ögon att se och känna wår enhet, kan wäl renandet försiggå, wägen lång och tiden kort, ingen tid till upskof. —

Förunderligt är det huru wi kunna blifwa stående än här och än der, wi som äro af Guds ewiga natur begrafna oss i det förgängliga. — Ej se häraf att fallet och blindheten deraf orsakadt, måste wara förskräckelig, wi se det, men wi känna det ej nu; wi se ju ock att det wi nu se mera än förr, blott är en liten stråle och ändock i sitt skåte saligheet inneburande, blott wi rätt taga wara på den, men det gäller för oss. Med det ena pundet måste ju ockras likafullt som med de fem. — Skulle wi kunna taga emot mera, utan att helt och hållet förstöra det, är jag wiss att wi skulle undfå mera, men nu är det förwisso en otåglig store barmhertighet, än wi det minsta kunna förstå att wi ej undfå större mått att mottaga i wår enhet då det ju beror på hurw wi förhålle oss till det mått wi hafwa.

Skulle det wara så för dig Maria, att andra som äro dig nära och som du tycker borde förstå dig, ej göra det, så gå du bara på på din wäg. Jag tror att man alls ej bör tänka deraf eller det minsta uppehålla sig dermed, wi weta det ej när den stund kommer att de förstå det och kanske tillochmed då mycket bättre än wi, och att de då äro trognare än wi.

Skunda wi blott genom wåra rader uppmuntra hwarandra till bön då wore något wunnit annars intet. Gud förhjelpe oss till redligt uppsåt.

Henrika

Waldemarsudden d 30 Juni 1855.

Min älskade Maria!

Hur är det nu för dig min kära Maria? Det är så länge sedan jag något hörde eller något sade, men du vet ju hur det är, att vi ha så litet, ja intet att säga derigenom att vi icke ihärdigt och allvarligt begäre Gud, för vår egenvilja. Vi gifva Gud orlof som Paulus säger då vi äro på någon ort eller hafva något för oss, som vi tycka oss kunna förenas med det att af hjertat begäre honom. Vi tycka oss kunna vara utan honom en stund då vi ha något för oss, som vi taga så vigtigt dock nog måste vårt uppsåt efterhand blifva så befästadt och helt för det ewiga att vi städse och allestädes begäre och söke lifvet, vår arma själs räddning. Dyra Maria vi behöfva att komma till lifvet i Gud, det är oss högt af nöden att en inre menniska efterhand må hos oss bildas, att det må blifva en städse bedjande ande som utgår af Gud och åter ingår i Gud, som endas är för det evigas Vattenkällans band. Det måste hos oss genom bön och öfning blifva bestånde och vi vinna en frihet som i Gud är rent motsatt egenvilans band hvilken synes såsom frihet men ej annat är än idel hårda bojor. Jag lätte i dag att vara hjertan medde under

C.H.

Hanna Stenberg har warit i Stockholm några dagar, reste hänifrån Midsommaraften, blott några få timmar fick jag vara tillsammans med henne. Hon war så upptagen af uppköp tillika med sin mor som ock var i Stockholm. De bodde i hos oss. Hon säger sig vara frisk till hälsan nu.

Pappa är nu som vanligt denna tid rest till Norrland och hade Wilhelm till sällskap. De reste för 14 dagar sedan.

Hanna reste i lördags till Gottland för att bli borta lite öfver åtta dagar. — Sofie Moberg väntar jag brev ifrån och undrar hur det är med hennes stackare. Hennes Principals family bor der uppe i Orsa i sommar 6 fjärdedelar från Sofie hvilket jag tycker skall vara roligt för henne. Vi ha gjordt deras bekantskap i Stockholm, vänner, vi passa så väl tillsammans. De äro enkla och ~~ofe~~ upprigtiga, snart kännas man sig fri och hemmastadd med dem. Förut ha de warit mycket med i verlden, men nu alls ej mera sedan ett bättre väkande uppstått hos dem alla. Familjen består af Herr och Fru Trenne döttrar och en son. Sonen är gifwen i Stockholm i sommar för att läsa och som oftast här, han är Gustafs gemnaring. Den äldsta dottern är 18 år, men mogen för sina år, af hänne kan man riktigt få lära sig upprigtighet. Då de reste från Orsa passera de säkerligen Brunnbäck, på ostwägen gjorde de det åtminstone. Ni skulle säkert ha nöje af att träffa dem, de äro så snälla allesammans. Då man är hos dem kommer sällan annats i fråga, än det som tillhör det bättre. Deras namn är Wetterdal. Säg mig om jag trättat dig med mitt tal här?

Nej skall det nu blifva eget så Robert kommer ej hem. Nej hade jag ännu haft kor om jag, vi hade ej mangakanske ä ett par. Gud hjälpe oss nu alla Roberts bröllop var den 6 Juni. I Helsingfors hade jag varit med om mycket.

idkeliga suckar och tårar renas och lös göras och att vi
måste klappa hårt på med tåta sucknigars hammare.
O Maria della måste vi göra båda vi kunna icke
förakna yttre stillhet och afskildhet, men vi måste om
vi skola winna vårt val wara mitt uti orn utan att
hjertat är med der. Du har måhända ja till och med saken
lägen mera stillhet än jag och är jag viss om att vi ha
både hand och hinder nog. Du vet nog hur det är hos oss att
den ena dagen sällan är den andra lik, än frammande, än uträtt-
ningar i staden och dessemellan hvarjehanda inom hus vi
som äro så många menniskor i huset. Allt detta vill jag ej klaga
det ove ej så förligt blott vi jag icke hänger fast vid alt detta.
Vi måste uppmuntra ~~hvarannan~~ och stöta på hvarannan
att vårt uppsåt och vår själs begär må blifvastadt att vi alle
lära oss att utvälja det ewiga. Anden skall lära oss att
skilja hufvudsak och bisak och det blifver en annan vandring.

En salighet och ett öfvermåt af nåd är det att Gud får
wecka en gnista lifstecken uti, men dermed nöjer hvarken
han sig ej heller vår odödliga själars behof. Nu just
tycker jag att det är swårt att jag talat så här mycket,
nog kan det gå för sig att tala men sedan vidare det är
svårare. Stora Maria tänk ej något gott om mig, jag
är så swår, ho inte att jag är bättre fastän jag kan tala
litet! Stackare äro vi alle som behöfva hjelp. Blott vi enfoldige
och hjertligt sökte den, alt måste gifvas oss, icke det minsta kunna
vi taga. Nu skall jag omtala en nyhet förviss af en hult
förwånande art. Jag måste på förhand bedja eder ej blifva
leds na på oss derföre att det blifvit förtegat, men blott
familjen har hittill kännt saken. Det är nämligen det att
Robert ej kommer hem ensam utan med En från Eng-
land. Hon är dotter i den familj hwarutti han bodde för ett
år sedan, då lärde han känna henne och fästade sig mycket
vid henne redå kom saken i fråga och nu i Maj reste han
till London i och för den orsaken att gifta sig. och nu om
ett par vecker eller möjligen om en wänta vi dem båda hem.
De skola bo i lilla byggningen i sommar, hvilken blifvit ve-
parad. Du får icke taga dig deraf att jag ej omtalat detta för
och anse det för stor brist på förtroende. I wintras ville jag ej
omtala det efter det war så att det skulle omtalas för någon,
men förlåt mig jag beder dig att jag nu i vår ej skrifvit och
sagt det. Jag har tänkt göra det alltsedan Robert reste, men
dels har det varit inre och dels yttre hinder att jag ej skrifvit.
Vet du nog har jag tänkt skrifva ibland, men emellan
har jag varit så upptagen, haft så mycket om tid. Dock ville jag
ej urskulda mig blott hoppas att ej min tystlåtenhet om saken
måtte skall störa dig, jag ville ej det. Bed ock Tante att hon ej blifver
för ledsen på oss om ej för omtalat detta då vi äro wäl nöjde
att I deltagen så mycket med oss att alt. Han är nu
redan gift. Hennes namn är Annie Kenn.

Du kan ej läsa det och är lättare i Holland i, vid min
mig. Nu har mi blott i Holland, vid min
Din
Hennes

sig fullkomligt frisk. Skalle nu ej annat hjelpa dig, tatan du tagit eller tager in China så kan du ju då vara viss om att den redan kan svettas ut och du dethär kommer att taga så litet emot Jahan och han blott är 10 år och således svagare än du. Norén, Norrlandsgossen hade och frossen han badade hvarje dag redan sjukdomen var slut och frossen aftog för hvarje dag, dock i mycket liten grad, men slutligen gick det derhän att alls ej mera kändes till. Åtskilliga ~~anvande~~ utan den förtnämnde Hamœpathie till en del med framgång. Nia slapp sitta recidivet derigenom att jag klädde af henne ända tillbak med linnet och bindade henne så i filtar, (det värmer mycket mera så utan linne) gaf henne att dricka en liten spikkum het mjölk ~~med~~ 9 gånger uppkokt, hvarigenom den blifvit mycket stark samt ruskade om henne och gned på fötterna med filtarna af alle krafter, då blef hon fullkomligt varm uden frysningen och har ej känt något sedan. Detta måste förfalla sårdeles löjligt för dig, jag talas blott om det för roskuld hurn man tager sig till att försöka med allt. Klara slapp det sista recidivet genom det att hon strök kläder och var således upphettad och ingen frossa visade sig mera. Hvar och En af dessa hade dock först haft ~~recidiv~~ åtskilliga recidiv af frossan. Några af patienterna tog någon tats China alle fingo ock återfall derefter. Skall man ta China så måste man först ta en tats och vedan då man ej mera har frossen utan skall vågas vara friska, taga ett China fulver i ~~tv~~ hvar 6te dag i fyra veckor så tror jag att den ej mera skall visa sig. Bladen skall ock göra att dessa 2 sorter China ej blifva skadliga utan att deras manliga inflytelse försvinner. Om du tager China bör du nödvändigt taga in på dette sättet, ty att blott taga en tats först hjelper ~~troligen~~ säkerligen till intet om du ej redan förtalte som jag nyss nämnde. Du tager då väl detta efter någon Dotts föreskrift, ifall du ämnar begagna China. Johanna, Augusta och kullan voro de öfriga frosmennitkorna. Wilhelm hade väl litet frossa men han bojade genast med skölfhed och den förvan innan den hann ordna sig rätt en gång. Han gick först ouktigt, klädd i pels, redan dag han ej skölfhed något innan han väntade frossan, föreföljt tog han ett sådant hvarje morgon. Tåga frossa har visat sig här i huset efter midsommar. Du ser Maria huru vi totat till med vatten, på ofullkomligt sätt, men då gått vi kunnat.

Den rättaste behandling med vatten bör väl vara den att först inlindas närmast kroppen i filtar som skola vara tall slutna, hårt omlindade kring hela kroppen och redan då man blifvit väl varm inlindas i ett groft ovanpå det vätt lakan och derpå filtar täta omkring, så snart man blifvit varm att det våta bojat hetta tror jag att det våta

rig fullkomligt frisk. Skalle nu ej annat hjelpa dig, tatan du tagit eller tager in China så kan du ju då vara viss om att den redan kan svettas ut och du dethär kommer att taga så litet emot Jahan och han blott är 10 år och således svagare än du. Norén, Norrlandsgossen hade och frossen han badade hvarje dag redan sjukdomen var slut och frossen aftog för hvarje dag, dock i mycket liten grad, men slutligen gick det derhän att alls ej mera kändes till. Åtskilliga ~~anvande~~ utan den förtnämnde Hamœpathie till en del med framgång. Nia slapp sitta recidivet derigenom att jag klädde af henne ända tillbak med linnet och bindade henne så i filtar, (det värmer mycket mera så utan linne) gaf henne att dricka en liten spikkum het mjölk ~~med~~ 9 gånger uppkokt, hvarigenom den blifvit mycket stark samt ruskade om henne och gned på fötterna med filtarna af alle krafter, då blef hon fullkomligt varm uden frysningen och har ej känt något sedan. Detta måste förfalla sårdeles löjligt för dig, jag talas blott om det för roskuld hurn man tager sig till att försöka med allt. Klara slapp det sista recidivet genom det att hon strök kläder och var således upphettad och ingen frossa visade sig mera. Hvar och En af dessa hade dock först haft ~~recidiv~~ åtskilliga recidiv af frossan. Några af patienterna tog någon tats China alle fingo ock återfall derefter. Skall man ta China så

Du skall icke få en rentå om man har mycken Kläder på sig i sängen. Den som lade mig dette råd att man måste man först ta en tats och redan då man ej mera har frossen utan skall vågas vara friska, taga ett China fulver i ~~tv~~ hvar 6te dag i fyra veckor så tror jag att den ej mera skall visa sig. Bladen skall ock göra att dessa 2 sorter China ej blifva skadliga utan att deras manliga inflytelse försvinner. Om du tager China bör du nödvändigt taga in på dette sättet, ty att blott taga en tats först hjelper ~~troligen~~ säkerligen till intet om du ej redan förtalte som jag nyss nämnde. Du tager då väl detta efter någon Dotts föreskrift, ifall du ämnar begagna China. Johanna, Augusta och kullan voro de öfriga frosmennitkorna. Wilhelm hade väl litet frossa men han bojade genast med skölfhed och den förvan innan den hann ordna sig rätt en gång. Han gick först ouktigt, klädd i pels, redan dag han ej skölfhed något innan han väntade frossan, föreföljt tog han ett sådant hvarje morgon. Tåga frossa har visat sig här i huset efter midsommar. Du ser Maria huru vi totat till med vatten, på ofullkomligt sätt, men då gått vi kunnat.

Den rättaste behandling med vatten bör väl vara den att först inlindas närmast kroppen i filtar som skola vara tall slutna, hårt omlindade kring hela kroppen och redan då man blifvit väl varm inlindas i ett groft ovanpå det vätt lakan och derpå filtar täta omkring, så snart man blifvit varm att det våta bojat hetta tror jag att det våta

Waldemarsvik d. 9 Aug. 1855.

Min kära Marie!

Huru är det nu väl med din frossa? Du eller Tante måste vara snälla och skrifva om och blott några få rader att jag får höra huru med dig är. Frossen är alltså bra svår att bli fri. Någon gång går det dock genom någon helt enkel omständighet att bli den qvitt. Om det blott kan lyckas en att genom något medel det hvad helst det då må vara att blifva varm under frysningen att frysningen genombrytes och förstörmfort brukar hela sjukdomen bland förstörna, det har en ung ete. Bland den mängd af frosspatienter jag i sitt tåget omnämnde att vårt hus varit delaktigt af har egentligen ingen af sjukarna varit bland dem. Min Johan de har haft svår och långvarig frossa. De gifte medel som hjelpt honom vore väl blåjerns pulver i en helt liten dosis ordinerad af Doctor Hedbäck samt kalla öfverskoljningar hvarje morgon sedan svettning appstått genom inlindning i fällar och täckan. Då Johan kom till oss i vårras hade han mot i lederna och många åkommor genom den mängd han under hela vintern intagit af China-vatten. Dock förändrligt ung efter några veckors vårdan bland ling var jag först omnämnde förvanu alls och han kunn

Min kära Marie!

Huru är det nu väl med din frossa? Du eller Tante måste vara snälla och skrifva om och blott några få rader att jag får höra huru med dig är. Frossen är alltså bra svår att bli fri. Någon gång går det dock genom någon helt enkel omständighet att bli den qvitt. Om det blott kan lyckas en att genom något medel det hvad helst det då må vara att blifva varm under frysningen att frysningen genombrytes och förstörmfort brukar hela sjukdomen bland förstörna, det har en ung ete. Bland den mängd af frosspatienter jag i sitt tåget omnämnde att vårt hus varit delaktigt af har egentligen ingen af sjukarna varit bland dem. Min Johan de har haft svår och långvarig frossa. De gifte medel som hjelpt honom vore väl blåjerns pulver i en helt liten dosis ordinerad af Doctor Hedbäck samt kalla öfverskoljningar hvarje morgon sedan svettning appstått genom inlindning i fällar och täckan. Då Johan kom till oss i vårras hade han mot i lederna och många åkommor genom den mängd han under hela vintern intagit af China-vatten. Dock förändrligt ung efter några veckors vårdan bland ling var jag först omnämnde förvanu alls och han kunn

bör tagas bort och man inlindas i torra fällar då är det man skall svettas i fällarna. Rummet bör vara riktigt varmt, det underlättar mycket svettningen. Det jag nämnde att man först skulle inlindas i fällar var måhända onödigt för dig som troligen ej har bådedes svårt att bli varm, dock bör man nödvändigt vara väl varm innan det kalla laknet. Detta bör väl börjas en timma innan man väntar frossan på det svettningen må hinna inbrytas istället för frossa. Sedan bör visst ej denne ~~frossa~~ packning svett få torka in i kroppen utan hastigt och försigtigt bör man väl strykas öfver med en våt handduk. Tante frågar när den ~~frossa~~ packning för hvarje gång upphörtes. Det måste patientens egen instinkt gifva tillkänna. Nödvändigt bör den upphöras före febern inträdande annars blifver ju den ökad. Det bör väl ske då den sjuke ej mera känner till några frysnymptomen, utan har att motse febern. Aldrig ~~tros~~ eller sällan tror jag frossen medelst vatten med ens upphör, utan med hvarje dag efter hand af tager. Ännu ett annat sätt, är att först bli riktigt väl warm eller något svettig, sedan börja att gnida fällarna med grof våt duk och gå uppåt benen med gnidningen och derpå slå det våta lakanet öfver ryggen och hela kroppen och så gnida lätt och derpå mycket hastigt

kommer i flattarna, de vanligt fällarna äro gemenligen för stiga dessa gnider. Omhandt skall vara

hult patienten vara nu som i [illegible] till de tredjedel med vattenkallt

på intervallerna det hittar mera [illegible] Efterdjupt

hoppa i kallt vatten [illegible] Gustaf hit

hemm. Nu hinner jag ej mera [illegible] vatten

haft i tack [illegible] Gustaf

men de [illegible] det hjelpa, [illegible] det gör mig

[illegible] det och du [illegible] vel [illegible] och anna; [illegible]

[illegible]

2/9 55

Käre Marie!

En helsning ville jag gerna sända med detta så tårskilta tillfälle. Fattiga och enfaldiga måste vi blifva förrän vi blifva det kunna vi ej heller skrifva något som är rätt och dugligt. – Wi behöfva mycket gå igenom många små förtakelser och genombrytningar för att komma ifrån kött i anden och då vi så efter hand mer och mera nalkas målet, ware då wälsignadt hvarje tillfälle ost blefvit gjort till öfningen och till genombrytande från natur till nåd.

Just uti de gemenigar som synes för oss såsom de bästa och nyttigaste vi göra kunna just ligga stora hindren för oss så snart själen något hängen och fästen sig derved. Jag känner ~~tydligt~~ stundom att sådant binder mig med hårda band och det är det som tunga stenar håller mej fast men allt detta måste genombrytas det vet jag wäl att måste ske ~~fort~~ med en lös hjerta

C. R.

Demoiselle Marie Euren
Ruestad
Tolkerna.

som endast menar och söker Gud och allenast litar
på Honom icke tillitror sig sjelf något. Och Mariä
att vi ock hade fullaste allvar i allt vårt sökande
och vårt begär till upoffring skulle vi ovy komma
framåt. Jag har nu så bråtom, Torén sitter nere
hos Mamma om en stund skola vi fara till Börje
och höra Björk. Mamma och jag kommo hit på
samma dag som vina bröder, Emil är ock här.
Vi komma troligen att resa om Tisdag tillbaka
hem. I går talade vi om att Torén och jag skulle åt-
följa hattarna hem till oss. Ett Ord är här
vet du kanske förut. Denna lilla resa har
vunit rätt behaglig utom det obehag som vårt för-
derfvade hotel staöte gör och förhinrar det goda
som kunde vara oss beredt så att vi blott få
en del deraf. — Du frågade i din Bref minnes
jag om det ej var Pastoratet som Swedlius hade
fått, men det var visst ej så. Det var just
Bruksprediknant han blifvit utnämd till, hvilket
dock ej i han tillträdas före 1858 och blir
makande aldrig tillträdt. Hjertliga helsningar från Mamma
och oss alla här till Dig från
Din
Vän Henrika

Upsala 9 September 1855.
1855
55

Min dyra Mama! Såsom att I tänken mycket på oss vill jag nu med några ord meddela eder vårt närvarande. Denna förmiddag har warit ovanligt lugn endast en kort stund har något sårskätt oroande förefallit hvilket man åter blef lugnad för den gången förresten har twåa stunder och dagar gått sedan mina sista rader till eder och hvem vet hvad ännu stundar? — Natten mellan Fredaden och Lördagen war en swår natt. Han uppwaknade mellan 1 och 2 med en förnyad blodstötning. Ni kunna väl föreställa eder i någon mon åtminstone huru det skall kännas och vara för oss att sådant tillgår (åfra utan justen sådan expunkhet). Nej jag måste nu skynda mig han ligger nu och slumrar men under den stilla stunden är alltid andra att flackta. Lefvet tycks så hänga på en tråd, än lutar det åt ett åt det behöfves ej mycket för att ena sidan tager sina handen. Menniskan är ju som ett stå ack ack Mamma att vi kunde hålla ett midan t. vi ha nådatiden. Gud om vi kan få honom! — Nog tycks det ock nu vara på bättringen men allt än ändå så svagt och ingen lins att lita på. Sedan i torsdags har han legat på ryggen nästan icke rört en lem förutom i det händerna lätt gång för att förhäga för ordnar blodstötningar.

Mr Gustaf Ekelöf Stockholm

Mycket
Tolkemed.

Andra ha långsamt flyttat han händer och armar.
Tecken med mun och ögon ha under vissa dagar mest egentligen
gått ovist de enda uttryck för ~~hand~~ hans önskningar och behofvar
Varmande omslag (af kallt vatten) har han nästan ständigt haft om fötter
och händer för att dra blodet utåt. Nu kan jag tala till om
detta yttre men det hade jag ej kunnat ens i går eftermid-
dag, ej på förmiddagen. Ett visst mildt uttryck i hans ögon
och anlete som jag nu ser bort åtskilliga andra tecken komma
oss att tänka att du finner grundlagd lungsot. Detta veta
vi dock ej fullt säkert. Läkaren ~~som~~ för hvilken han före
detta anfall har medicinerat ~~för~~ för hosta har sagt oss
märkt någon skada på ena lungan. Läwotin har ej
än kunnat undersöka hans bröst då vi ej torde röra honom
så mycket. Herre Gud hjelp oss nu! –

Jag kan ej säga mera i skrift vore du här skulle
jag väl kunna tala mera, men det är så svårt för
den ~~som~~ inre samingens skull att skifva. Stor
är vår återskuld till Gud. Icke mindre än att
vi i samingen lemnade oss sjelfva, alla våra
begär och hela vårt lif åt honom, i hans tjenst.
Måtte vi nu blifva lösa från hela vårt förkväck-
liga verdslinne. Skriftet ej mera idag.

Farväl
Din evige Hemmie

Stockholm. Mandag 17 Sept 1866.

Beswaran
ast. Wa
e. o

Nov. 55

Tack för ditt sista bref! Detta blifver ej något besvärande deraf blott ett par ord i största hast. Wantarna kostade 3 och 24, de äro mahända något tunnare än Bettys, men det kan jag ej hjelpa, de voro sådana der nu.

Låt oss sucka till Gud städse och på alle rum Maria. Vi måste komma in i Gud och låta allt annat fara och vika undan. Ack, Herre Gud att vi dock må få Guds rike inuti oss!

Om morgnarna Maria! skola vi aldrig försumma bönen. Nu vi tröje och lata ~~att~~ ~~morg~~ stiga upp ~~och~~ att för Gud nedlägga vårt hjerta så må vi vara vissa om att det är vår fiende som hjelper vår tröje natur till trögheit och trånhet. Snart skola vi stiga upp och bedjas i stillhetens

G.A.

Till Idemarsudden d 20 December 1855

söka Herren och söka att gifva Honom helt.
Jag tycker att det ej går så bra då man
ligger och är trött och slö.

Din
Vän
Henrika

Stockholm d Novemb. 1855

P. S. Blif ej för ivrig med jularbeten, själen
är mera värd än de. Lemna da halfve hvad du
ej hinner (om möjligt) om så tänker j ej göra.
Gud gifve oss nu alla att söka
rätt söka.
Bläkorten kostade 18 sk Rg. H.

skor hvilka fingo vara i stånd tjenst, så snart
dens ena blifvit litet uppvärmd fick han
lof att aftaga dem åt den mera frysande
och så gingo de från den ena till den andra.
Den der gemenskapen medför ett visst behag
så den uppenbara ej i hvilken form som helst
äfven uti den att vara sjuk på en gång uti
sjukdom af samma slag.

Roberts hälsa tror jag ej är så mycket
att bygga på en lätt tillstötande förkylning
vore visst för honom särdeles farlig. Han har
säkerligen genom någon förkylning haft ett
anfall af nervfrossa hvilket varade ett dygn, men
nu har 3 dygn gått sedan dess och den har
ej återkommit så att vi hoppas att den ej heller
skall återkomma. Nu har jag då talat
tillräckligt om detta. Vi voro förut alla friska
nu är det mera klent det är hufvudsakligast
illa är det nu om ej detta tillskyndelse
förlända till vårt eviga väl.— Ernst är
den enda friska. — I dag vänta vi hem från Upsala
Carl.

Waldemarsudden d 20 December 1855.

Min käre Maria rätt eländig och trötte skriver
jag detta vader, under 3 dagar har jag ej annat
fortärt än litet kornvatten, nu är den 4de
dagen just engången och det skall bli rätt
godt att få äta en bit. Dock är det ej så
farligt som det låter, det är för fratten som
Paul och jag genomgått denna dur. Tå ser
om den har den åsyftade verkan, det synes
knappast så ty i går fick Paul vattnet
han hade svultit i nära 3 dagar. De flesta
af oss voro friska en tid, ett par lärkar
hade dock frossan i huset under hela tiden, men
vi hoppades att ej de friska skulle få den å-
ter. Wilhelm och Gustaf voro bra i 7 veckor,
men så helt tvärt kommo de hem från
skolan en dag och frusso båda två, jag fick i
5 veckor, vi äro nu åter sju stycken som hafva
frossan, för lille Paul är den så envis och i-
hårdig. Egentligen hafva vi nu ej annan vad

C.H.

är att afvelemna rofven åt frosten och ändock under tiden försöka hvarjehanda som man kan anse oskadligt för helsan. Till sommaren köpas vi på vattencuren blote det kan gå någolunda derintills, att ej de kära brödrna blifva under tiden allt för eländiga. De hafva nu ock sin studenteranden i sigte till våren och använde så de fritta stunden till läsning och arbete. Det är allt svårt att få hår under vintern på egen hand nyttja vattencur helst då vi äro så många och svårt på många sätt, det skulle deriti fordras en särskilt menniska, och att man ständigt uppehalle sig på ett ställe, icke stundom på landet och afvenså att man hade god hå. Min frosta är lindrig och blott hvar 3dje dag men brödrna frysa 2 dagar och äro friska en dag. Det var i gar var det så eget hår ute landet. Alla voro vi klena och eländiga så att vi emellanåt måste le åt alltsammans. Gustaf låg inpackad i sängkammarsängen, Wilhelm gick med 2 vaker och en liten pels och var rustig och mätt och hjelpte mig som var mätt att packa på Gustaf hvarigenom han för en stund uppvarmdes, men måste efter en stund lägga sig på soffan (i samma rum). Paul blef sjuk och nödsakad att hålla sängen, platsen blef i min kammare. Lille Johan började frysa under samma tid och låg i fattekammaren och Gusta Norén litet redan i rummet derinnanför, jag utsvettna stackare gick oupphörligen emellan alla sängarna, låg stundom någon minut på golfvet. Föröfrigt fanns blote en sjuklig jungfru i köket och kullan, från hvilka vi voro nästan helt afrönovade. Det är verkligen serdeles att mina frossdagar ej äro på brödernas men deras de alla samtidigt. Till den beskrifning jag nyss gjorde på gardagen måste jag tillägga att ehuru den visterligen var sann efter orden får nästan skarpare drag i skrift, jag förunrades sjelf öfver att jag ej var mattare, men det är alltid så att om jag är än så matt så går det alltsammans bort så snart jag blir upptagen af något annat, helst att se efter någon sjuk då själf jag mina krafter åter. Jag kan säga att det är ett nöje för mig att sköta sjuka – Jag talar i dag lite slarvigt men man tänker ej på sådant man har –

Utom det andra hetsiga mot i det yttre för fanns hår ute f ett par varma skåne lapp-

Min goda älskade wän!

Tack, mycken tack, för dina både hjertligt wälkomna bref, samt äfven för de små snälla blomskotten, och den lilla så innerligt söta krukan. Det war mycket roligt, att få sådana små ~~a~~minnen från dig! Jag skulle för hafva tackat dig, för den lilla porcelins krukan, som du lemnade på min bord, men som jag trodde du glömt den och tänkte sända den till dig ~~så~~ ~~nu~~ gjorde jag det ej, men Robert uttrattade mig derom, då han kom hem en dag med en myosotis och planterade den, sägande att du bett honom derom. Tack för det!

Såsom det är din innerliga strafvan, att komma uti ett ständigt umgange med din Frälsare, så är det äfven min. Ach, min dyre wän! jag önskade så innerligt, att hela mitt lif, må det ra ett ständigt sende uppå min Frälsare, Jesum, att under allt mitt ~~af~~ yttre arbete, Jesus må wara ginvettnen, Ach O, men Maria jag må wäl skämmas och blygas samt nästan förskräckas, då jag dagligen för förnimma, hur swår styrde de gröfre sinnena äro de wärja så gerna flakta omkring på allt, allt annat. Men skola i ~~kappan~~ ~~nu~~ ~~äro~~ ~~tungo~~, så

Sommar 49?

Sd Tacet Cap. Trolig

Dyre wän, mån vi blifva trogna och alltidlig att wänt sökande Gud med förbönjan till oss, mäkan af hjertat

Din tacksamma syster

Klemmike.

såsom wore det ett hjerta, som borgat litet öppna sig för Jesum. Älskade Maria, wi willja bedja wår Frälsare, som har lofvat oss, att höra alla wåra böner, att hon äfven måtte blifva ett Guds barn, Honom till ära. Hurdan glädje om en själ till blef frälst!

I går reste hon till Wisby, åtföljd af min snälla broder Gustaf, som endast skulle wara 4 dagar der.

Brefvena och de skrifna werserna har jag ännu alls ej sett, fastän jag städad skrubben och alla byråladorna, utan att resten, men om jag får se dem, will jag wäl skicka dem. I par hwarta handskar samt näsdukar har du här ännu, hwilka skola lemnas upp till din pappa.

Det är så roligt att du tycker så mycket om de Tyska böckerna. Det war äfven med så innerligt godt mod, jag skickade den, det war såsom kände jag redan på mig, att du skulle tycka om den och hafva glädje af. Mamma tackar innerligt för hälsningarna, så wäl från Axel, som Tante Ulrika till dig. Robert, Sofia Barman, samt många, många andra hälsa dig så mycket, som jag ej det kan minnas alla.

C. A.

skall wårt hopp dock icke warda om intet,
utan vi skola segra i Jesu kraft allena.
Herren hjelper mig, att jag må frälst warda,
det måste jag hoppas, men Herren vill ju
hafva ett helt, odeladt hjerta; och hwad skall
jag då säga om mitt, som är så deladt?
Jag måste lemna alt, alt åt Honom, han
som känner och ser min stora swaghet.
Hvad Ack Maria om det skall blifva rätt
med oss, måste vi dock komma derhän, att
vi lefva helt åt Gud, att han i oss!!
Hwad du är lycklig framför många andra,
som har en så kär Fader i himmeln,
att gå till med alla dina yttre, och inre
bekymmer. — Till och med kännes det mig
lufligare, då jag är andligt bedrufvad, än
då jag är liknöjd och kall.
Det är ju riktigt roligt, att det är så inner-
ligt godt förhållande, mellan Axel, och dig; det
gläder mig mycket, ty jag tror att det ej blott
ej är gott, medan vi äro unga, utan om
det endast underhålles, så är det bra godt,
och wigtigt för hela wårt lif. Föräldra kärlek
och syskon-kärlek och frid, det är något
wäsentligt för hela wårt lif, och ej allenast
för detta lifvet, utan äfven för det eviga

om vi blott blifva förenade, uti den kärleken.
Älskade vän, samla dig nu förråder, ur din Guds
rika hofvor, för de nu för dig, för eder förestående
swårigheter, att genomgå. Och kom ihåg, att
ej ett hufvudhår skall falla, af våra hufvuden,
ej vår himmelske Faders wilja förutan. Hvem skall
då något mera kunna ske, utan Hans wilja?
Det gläder mig mycket, att du nu får vara
tillsammans med din kära Namma!
För fjorton dagar sedan reste, Mag. Ross, och
H. Håkanson ifrån oss, sedan de wistats några
dagar hos oss; de woro mycket snälla. Hanna
förstod oss så wäl, så att det var mycket
roligt, att få ha dem här. Hanna är ju bra
snäll? Jag håller så mycket af henne.
Laura Beijerlieb har warit hos oss i fjorton
dagar, sedan hennes mamma reste hem till Wi-
by. Jag kan wisst ej säga, eller bedömma om
det blifvit något uppwaknande, hos henne, det så-
gar jag knappt hoppas, men jag ~~wåg~~ hoppas
och tror, att det dock skall ~~efter~~ blifva, ett ~~tracta~~
de, efter att få lära känna Jesum, och hvad
till saligheten hörer, ty hon wille så gerna
höra tala om Jesum och hans werk på kors-
tet, äfven wi tyckte att det alls ej kändes emot
eller tungt att lära i hennes närwaro, det var

Minnesbladen om medfödde Axel äro kära för mig. Gåfvan det några dagar de skola hos mig. Tack för dem!!

Waldemarsudden den 1 Februari 1850.

Min älskade Maria!

Tack, tack för ett bref hwilket jag med stor fröjd emottog. Du kan ej tro hwilken fröjd ditt och Lottens bref skänkte mig.

Du sade att du tänker ofta på mig och jag tänker äfven ofta på dig min kära Maria med innerlig kärlek. Och ja det är just så som du sade att man känner en innerlig kärlek till alla Gudsökande själar, men jag wille dock känna den mycket, mycket mera, ty jag känner dem alldeles för lite.

Min älskade Maria wi måste wara flitiga i bönen till wår kära Frälsare att han må gifwa oss nåd till en daglig

Nu snart instundar den sköna Fastlagstiden det är ju en ljuflig tid, då wi få fira wår dyra Frälsares lidande och död för oss och hans uppstånd-else, genom hwilken wi äfven få nåd och kraft att uppstå ifrån synden och döden och lefwa ett nytt lif i Christo Jesu han har ju äfven lofvat oss den Heliga Ande hwilken han säkert skall sända oss blott wi wilja taga emot den, och låta den få rum, i i wåra hjertan, ja, få inrymma hela hjertat, och den skall nog lära oss huru wi skoll wandra honom till behag.

Helsa innerligt Lotten, om du skrifver till henne mera innan hon reser men hon är wäl redan rest innan du får brefvet och tacka henne för brefvet, som hon skref till mig.

Farwäl för denna gång min älskade Maria wi träffas wäl snart igen på detta sätt, och i bönen till Herren wi ofta träffas.

Din swaga syster i Christo

Henrika

Det skall blifwa roligt när Lotten kommer till Stockholm.

tillwäxt i det goda och allt innerligare kärlek till honom, på det wi, när prövningarna på komma må blifva faste och beständandes. O att wi blott wore flitige i löpandet efter det målet som förehålles oss ofvanefter; det är ju en härlig krona som utlofvas åt hwar och själ som är trogen wår käre Jesus, som har lidit så outsägligt för wåra synder; skulle wi icke wälja under bön och wakande flitigt kämpa efter den? För wisst wälja wi det, wi wälja så godt wi kunna bedja för hwarandra att han icke måtte släppa oss.—

~~Ach Maria jag är så swag och eländig i min~~ Christendom, men jag hoppas dock att Herren skall göra mig innerligare och allvarligare, ty han kan ju göra något af det som intet är, och han ser ju till begäret och wäljan.—

Låtom oss ej heller förgäta att tacka Gud för den öfverswinnelligen stora nåden att han har uppsökt oss förlorade får och att wi hafva en fri tillgång till honom, ty wi kunde ju ock wara alldeles borthomne ifrån det lifvet som är af Gud och alldeles icke känna wår dyre Frälsare.

Det är äfven en dyr och öfverswinnelig skatt att det har skedt i ungdomen, ty huru mycket swårare är det icke för de som äro hårdt fasta i sin egenhet och insnärde i werldens fåfänglighet, att öfvergifva den, och falla hett till Jesum; det är ju äfven outsägligen mycket skönare att få uppoffra sin lefnad ~~till~~ uti Frälsarens tjenst än uti Satans, och att äfven få lida något för Jesu skull som man wisst får, blott man är trogen.

Min älskade Maria wi wälja wi wälja älska hwandra så innerligt wi kuna, samt alla andra syskon i Christo ty det är ju allena den näml. kärleken som upplifvar oss på wår wandring till det ewiga lifvet. Ach Maria jag måste äfven bedja dig, om ma tak, som du bad mig att bedja för mig i dina böner.

Hwad det wore roligt om du kom till Stockholm min älskade wän. Jag skrifver nu till dig såsom till en gammal wän, men jag vet ej ~~det~~ hjertat talar så ~~och~~ det är ju alltid bäst att skrifva alldeles som det bjuder gör du så ock, om du vill göra mig den stora glädjen och skrifva några rader, när du har lust ej annars så vill jag gerna besvara dem i enkelhet.

Waldemarsudden den 12 Aug. 1850.

Min älskade Maria!

Innerlig tack för ditt bref.

Du frågade huru jag mår och derpå måste jag svara att jag har stort skäl att tacka och lofva Gud, som är så nådig emot mig alltid, fastän jag så ofta är så otrogen mot honom; det är en stor nåd då han låter oss få känna sin straffande ande på wåra hjertan, då vi vikit ifrån honom, ty då är det ju intet annat än att kasta sig ned för hans fötter och bedja om nåd och det måste vi ju dagligen göra.

Min kära Maria du har wäl hört af Lotter att jag warit rest till Nottland med Pappa och har warit borta 6 wecko och jag har warit mycket nöjd med den resan, emedan jag lycker mig på alle öfwertygad att det warit Guds wilja.

Goda Maria alltid när jag skrifwer så är jag så rädd att ni skall tro att jag är bättre än jag är, förstår nog tänker jag såsom jag skrifver, men jag efterlefver det så litet och, om du skulle få se mig skulle du få en hel annar tanke om mig, än du kanske har af bref, men tro blott att jag är synderska, som dagligen syndar, så är din tanke riglig det är alltid det ledsammaste att det skall wara så mycket natur qwar och man skall låta nåden så litet werka, låtom oss dagligen bedja om nåd till ödmjukhet och köttets dödande och noga gifva akt på oss sjelfva, han förlsätter nog det goda werk han i oss begynt hafver.

Det skall ju bli rigligt roligt om du kommer till oss, (om Gud will) det gladde mig så mycket då jag hörde att det waret frågan om det, emedan jag hållit så mycket af dig fastän wi så litet sett hwarandra.

Ofta få wi sucka "Fader, jag hafver syndat i Himmelen och för dig, och är icke wärdig häreftter kallas din son," men då är han så nådig, att han går emot oss och faller oss om halsen och kysser oss, ramt will äfven påklåda oss den uppersta klädningen. O. S. V. O låtom oss ej wara trögo utan kämpa för dem!

Du frågte om wi ha Syreens sånglok, och de ha wi wäl och tycka mycket om den. —

Ack älskade Maria, låtom oss ofta träffas wid wår Frälsares sår, och wid hans uppstungna sida!

Hjertligt välkommen snart till din
trogna medunderdane

Henrika.

Min kära Maria tör jag bedja om en hjertlig hälsning till din mamma. Skrift så mycket du kan läsa, till din wän och säg när du kommer.

Fru Törnqwist, Linas och Annas (som var hos oss innan du kom) Hälsar dig detta

Henrika

Ett dyrbart barn

från

Henrica Baguinn Dahlsly

till

Maria Ehrén (Snellman)

3 juli 1851

1. 1851 ca 1/3 1847? Björkfors?

själ sjelf. Men det är ej så lätt för oss att säga hwad som är allwarligt, eller ej, Herren allena kan ju pröfva det.

Hwad det wore bra om man kunde hålla sig upplyftat öfwer alla dessa små ojordiska omständigheter, som dagligen förefalla, men man kräla så lätt, som en myra på jordens grus!

Goda Maria, hwarföre jag också icke har kunnat skrifwa mycket så är det, det jag ej will, eller kan skrifwa mycket werldsligt, ej heller andligt, ty jag tycker att det språket passar wäl in på mig nemligen "De hafwa ej sken till gudaktighet, men dess kraft förneka de." Wäl tro jag att den förekommande nådens anda arbetar på mitt hjerta; hwilket är en obegripelig nåd, men för att ingå i lifwet måste man ju warda född på nytt, för att wara ett Guds barn måste man stryka af en

Faders anda. Ach, mitt arma hjerta hvarföre skulle du bedraga dig sjelf? Hans Anda arbetar wäl stundom på mitt hjerta, han besöker dig wäl, men icke bor han i din själ, icke regerar han alla dina handlingar.

Något som jag tror är mycket swårt att finna i dessydliga ordens, åtminstone i Stockholm är den djupa, den sanna Christendom, som har finnes hos några enskilta äldre personer. De tala af hjertats innersta erfarenhet, göra ej något, utan förut undfånget löfte af sin Herre och Fader. Stundom då någon af dem säger endast ett par ord, om ock på Finska, äro de så genomträngda af kraft och andar att man ej kan afhålla sig från tårar.

Måtte Herren få mitt hjerta såsom dessas!!

Fru Törnqvist, Linas och Annas (som var hos oss innan du kom) Moder dig detta

år i Maj månad. Hennes själ var genomströmmad af Guds Anda, hon egde både Prophetians och Uppenbarelsens Anda, stora underwerk hafva skedt med henne, dock för mycket få kända. De skulle ej blifva trodda.

Det är dock godt, att Herren bevar sig lika kraftig nu som för, ~~fortan~~ Ach, Herre utgjut din kraft öfver oss arma och låt oss din egendom!

Mamma reser med Wilhelm, som har skadat sin hand något till en gumma i Öfver-Torneå i morgon 7 mil härifrån och ur öfriga skola kanhända resa åter till Kalix ~~f~~ 5 mil härifrån angefär.

~~Far~~

Nu min goda Maria skickar jag detta brefvet med min snälla Pappa, som skall resa ensam hem i dag till Stockholm. Herren ware med oss.

Hennicke

Fyra Maria, skref jag när du kom till mig, om man

Det kan jag ej rätt förstå hur det kom sig att ni ej rätt förstod Thorén? När han war här åtminstone, sökte han att leda hvarje samtal till betraktande från andlig synpunkt.

Ett snällt bref har jag fått af Hanna Stenberg, samt äfven några rader af Johan men ännu ej besvarat dem, det rednare kommer jag väl ej att besvara, men det ~~rednare~~ förra borde jag visst med det nästa, ty hon skrifver så uppriktigt och snällt.—

Jag får nu glädjas fast med bäfvan öfver Laura, ty nog har Herren börjat sitt werk uti henne hon har skrifvit ett så uppriktigt och allvarligt bref till mig, ty såsom du kan se minnes hun tomma och innehålls lösa de föregående brefver från henne wart, så var detta motsatsen, det war nästan uteslutande åt andliga ämnen. Waldemarsudde den 14. Aug.

Förunderliga tid! Wi wore uti förgår på ett ställe för att höra en blind man från landet förklara Bibeln. Hwad fingo wi väl höra? Ja, männe det ej war Antichristisk i stället för Christiskt. Han är mycket upprörd och omtyckt bland Rosenianerna Det var i deras krets äfven vi hörde honom.

a

Waldemarsudde d 14. Aug 1851.

Innerligt älskade Syster!

Först en hjertlig lyckönskan för att du nu fått en liten syster. Jag önskar innerligt att såsom hon nu är född till werlden, hon äfven må ~~wara~~ blifva född till en sann och lefvande medlem, uti den himmelska församlingen, så att i må blifva systrar efter andan, och ej allenast efter köttet. Då blifver ju fröjden fördubblad.

Det är så ofta, som jag will säga dig något, men då kan jag ej strax nedskrifva det, och nu då allt skall uttalas på en gång, då har så mycket förswunnit ur minnet, det har mistat sin kraft.

Ach dyre wän, hwilken fröjd de ej en gång få räkas, om kanske inte här, dock derupp hos Jesum, war Försoningen. Då blifver kärleken ren och helig.

Hwad det emellertid är nytt för oss att söka

att blifva rätt bekanta och innerligt förena de med wår Jesum, att vi må blifva rätt ödmjuka och intet uti oss sjelfva och öfverlatna åt Jesu ledning; det är ju det enda sättet för vår tillwäxt uti andan.

O kära Ödmjukhet, du kostbliga och dyra ting, eyde jag blott dig.!!

Wi hafva nu fått så kraftigt erfara hwilken mäktig partianda som genomgår tiden. Vi sågo det alls ej så klart och kraftigt då du war här. Derföre känna jag det nu äfven så vigtigt, att gifva akt uppå mitt hjerta, på det jag må vara trogen mot min Jesum. Jag önskar så mycket, att jag måtte blifva så helt öfverlåten åt min Jesu, uti hans hand, ty annars ~~tro~~ står jag mig illa, jag vill ju hålla tillhöra honom, och ej dragas bort utaf något löst lärdomswäder.

Alltid trodde wi denna allmänna Christendomen uti Sthklm, samt äfven på landet (bland sammankomstwännerne de förstår väl) wara en Christendom, men förlåt mig, kanske måste jag nu twifla derpå. Hanske är det något annan andå som råder der, än wi för hoppats.

Gud allena ser till hjertat.—

Hwad skall man tänka, och säga då man tycker sig wilja lyda Herrans wilja, hafva hafva till sitt syfte, att frukta honom, och finner äfven andra som man trott göra detsamma säga: Jag förstår eder icke! Hwad menar ni med det, och det? Det är såsom wore det en helt främmand sak, att wilja wandra uti Jesu lydnad, Då man finner sig såsom en fullkomlig främling, bland dem ~~som~~ som man trott sig wara andeligen beslägtat med, så är känner man ett fåt fastare band, med de få, som wilja på samma sätt sitta uti Jesu fötter, med Maria. Det är såsom utgjorde man det en ringa, men dock nära förenad syskonskara. Du Maria är äfven en bland de få.— Den älskelige Thorsen är äfven en part uti den kedjan. Han har wunt hos oss några dagar och wi kände en så nära förwandtskap med honom, så att det war rätligt förunderligt. Han lästa för oss och hade den alla kraftigaste och hårdigaste bön med oss. Hwilken ropade att Herren åter ej få kanna de få sådana själar han häfver? Det är ju bland de flyktiga som erbjudas oss det på gränsen att få se sådana själar, som endast ätja lepa för Herren.

Hwad sj alla for magen, ty det är ödmjukt och stor brödraka

Stockholm d 5 Maj 1852.

berg skall blifva Diakonissa i höst. Hon är ofantligt fästad vid dig. Det bredde Fanny Leffman en innerlig glädje, att få bref af dig, hon ämnade genast svara, men kanske hon ej orkat ännu.

Det gick så konstigt till då din Pappa for ute vi ej fingo träffa honom. Lådan är här qvar 1. ett par handskar svarta. 2. stålnålarna. 3. en näsduk märkt med Wendla* Något mera har jag ej nu sett. Lilla smörbytten, som Jaktusen var uti, hafva vi lagit oss friheten att behålla, och packade genast Björkfors smör uti den. Mamma tyckte så mycket om den.

Ach min dyra wän nu har jag skrifvit så mycket om så man manga yttre likgiltiga saker, men förlåt mig det, samt all min swaghet! Jag önskar nu blott min kära syster att vi båda se att jag måtte hafva ett ödmjukt upprikt hjert inför wår Fräls[illegible]! O, kära Fräls[illegible] du måste ännu en gång mottage ditt stackars barn som dagligen är handligen är olydige mot dig!

Nu innesluta vi oss uti en bön till den barmhertige Fadren, att han ej ville slappa oss ifrån sig, utan leda dig vid handen och din skröpliga medtrafvare

Henrika.

Hälsa alla kära din mamma!

* Samt en swart tyllkrage.

Hon är något Engelska & Jag har nu Fröken Bergström till Barnet, Fröken Fryk nu i Tyska till Fröken, som i Helsingfors nu. Hon är mycket lik Fröken Bergström.

1851.

Kanske menar du då, att han predikar något mycket besynnerligt; nej visst icke. Många af wåra redliga wänner märkte ingen skillnad. Wi woro åfven då i tillfälle att få höra Rosenius, ty han talade något förstoch det war fullkomligt i samma anda. Det är alldeles omöjligt för mig åtminstone, att återgifva det en sann bild på papperet. Det war den alldra mest bråkliga predikan, det skar rätligt uti hjertat då Jesu namn så ofta nämndes. Det bör ju allt uppmuntra oss till mera waksamhet, mera bön.

Såsom du nu wäl hört komma de kära bröderna Carl och Emil, att resa till Bjurfors d 11 Sep. om Gud will. Wist blifver det oss mycket tomt, men dock hoppas jag, är det mitt Herrans wilja, så blifver det wäl till wälsignelse.

Carolina Rydberg från Lindö kom hit i fredags, för att blifva här 8 el 9 dagar. Hon är mycket sot och snäll och mycket förändrad sedan wi sist woro tillsammans. Wi hafva dock ännu haft så liten tid att umgås tillsammans, ty han har så mycket att uträtta i staden.

Det är nu nästan bestämmt att Emil och Jung-

l.

Demoiselle Maria Carén

Ostra Ryttarna

STOCKHOLM 18 SEP

16

952.

1851.

Men det är som ville jag göra dig delaktig af det som är för mig viktigt. Ach, dyre syster, måtte vi ej vara försumliga att söka Jesu umgänge, att söka att kunna efterfölja Honom! Det är allt mycket få som ville rätt in på den ständiga inre vandringen inför Gud, men det finnes dock några och låtom oss då vara bland dessa få, ty vi förlora intet; ach nej, vinna mycket, fastän nog vill köttet och förnuftet hindra oss, men det går ej an att det får hindra oss uti en sådan lifsak. Allt som jag skrifver så här är blott en önskan, att jag måtte blifva så, ty jag kan blott hindra Guds verk i mig, jag är så ständig af mig sjelf.

Nu hafva Robert och den kär broder Stenberg rest till Upsala. Såsom du väl vet skola de bo tillsamman, hvilket kan blifva mycket välsignelsebrikt för dem båda, om blott den heliga Anda får werka ödmjukhet och fördragsamhet hos dem, ty det är mycket af nöden då två så olika naturer som de skola vara tillsamman. Ach kunde vi rätt bedja att dessa ynglingar måtte rätt använda sin beredelse tid, och en gång få blifva Herrans redskap; ty: "Skörden är mycken, men arbetarena äro få."

Johannes var här nära 14 dagar, han medförde brefet åt mig, från Hanna, ja ett nåtta brefvet. Han hälsade dig så mycket. Jag längtar efter brefvet från dig.

God natt nu min kär wän! Måtte vi i natt få hvila Gud.

God morgon! Jag måste nu sluta för denna gång ty bladet går nu till staden. Jag går nu alla dagar i Fattkerna klädningen, och har gjort det nästan hela sommaren.

Farwäl.

Måtte Jesus helt få bo i wåra hjertan önskar din

wäga wän

Henrika.

Waldemarsudden d 6 Okt. 1857.

Stockholm d 5 Nov 1859.

051.

6/10 51

2

Älskade Maria!

Nu endast några ord till dig, min älskade syster, ty alla sofva omkring mig och jag har just nu slutat ett bref till Emilie Dihlström, som är uti mycket betryck och bekymmer. Modern var hämtad för en tid sedan och bad att Emilie skulle få komma hit, men det var omöjligt. Hon sade att de hade intet. Matte det lända till deras själars förkoprande och då vore ju allt vunnit!

Det är så ofta jag vill säga dig något min dyre vän men jag tror det är mycket nyttigt att hafva endast Gud att tala med, att anförtro sig helt och hållet åt Honom. Jag har ju åfven min älskade mamma, som jag kan tala med om allt.

C.A.

Demoiselle Maria Carlén.

C.A.

[illegible] uggas, fastän

Stockholm d 2 Nov. 1851.

Älskade Syster!

Tack, tack för brefvet! Detta dröjer ej längt, ty som du vet är jag så rädd att skrifva mer än jag känner och det gäller, det är af stor nödvändighet för mig att söka att komma i närmare förening med min Jesu, ty fastän det synes som intet borde hindra mig i att vandra i Herrans fruktan och kärlek, så vill dock satan och mitt eget kött alltid förhindra umgänget med Gud i den daglega bönen, och aktgifvande på Gud i hjertat. Men ändock önskar jag så mycket, att få tala litet med dig, min käre syster.

Det är söndag nu, och vi äro i staden, Mamma, Wilhelm och Gustaf äro på salen, så att jag är ensam hemma, med de båda små söta barnen, Paul och Mia. De äro så lydiga och kärleksfulla mot mig alltid, så det jag måste ofta förvånas och blygas, fastän de

alt för långt och till intet nyttigt.

Min Carlmander har jag ej nu träffat på länge, hon är nu i Strängnäs, men hoppas att hon redligen vill sin saligheet. Fru Malmqvist och Fröken Cederskölds voro vi nyligen och hadde en kär stund hos dem. Nej tror jag att F. Malmqvist är en sann Christen, men huru kunna vi se in i något hjerta, och dertill då man ej är mera med dem. Med Fröken kan ner man starkt samband. Det är så svårt att skrifva, om vi råkas någon gång här nere, så få vi väl tala om alle. Det är dock intet nödvändigt för vår saligheet och Gud underrättar väl oss, hvar på sin ort alt det vi behöfve, om vi blott tåla Honom göra det. I hälsningen om Ida, det är snart två månader sedan hon gick från oss för att fullkomliggöra sig i musik och nästa vår reser hon till Malmö och der blifva upptaget, som eget barn af rika slägtingar. Sedan hon gick från oss har jag så litet träffat dinne, men hon är mycket snäll.

Din

C. A

jag så ofta förgår mig mot dem, så äro de dock så kärleksfulla mot mig.

Wi hålla så mycket af lilla Mia, tk vi höppas att hon skall blifva bra, ty hon tycks blir snällare, och snällare, hon springer efter mig hvart jag går. Hvad man har mycket att lära af barnen!

Du gjorde många frågor på hvilka det blir svårt för mig att besvara, som så litet kan se in i menniskornas hjertan, samt äfven varit så litet med somliga af dem, men några ord kan jag väl säga. Du frågade orsaken hvarföre det förtroliga händet med Anna mästal stitas. Det kan ej tydligt förklaras, kanske äfven att "stitas" ej var det egentligaste ordet, men jag vet ej något egentligare ord. Wi skiljdes med mycken kärlek (ty han är nu Diakonissa) och afskedstimmarn tychtepara mycket i. tiller för henne, din kära redbara Anna. Det kan dock ej förnekas att partiandan mera syntes mot slutet af hennes vistelse hos oss, så att vi blifva tvungne, att tänka, att det är bättre att ha en oomvänd tjenare, än någon af det partiet, ty om de möjligen sjelfva äro redbara i sin saligheten, så skada de dock andra så mycket, numl. till själar som börjat vakna och komma till eftertanka om sin själ, till ~~dem tala de~~ tala de, (äfven Anna) oupphörligen tröstord och vilja öfvertyga dem, att de ha den rätta tro, ha Christum, men det duger ej att gå Gud i förväg, Han utföre det verket han i en själ begynt, och då först kan det blifva äne rechte Bekehrung, annars kan det ej bli annat än förmaftro. Anna har alltid prisadt Janson, samt atta af det partiet, men den allra förhäfligaste predikan af Alkerqvist har ej varit god. Är det ej förenderligt att andan ej vilnar, hvad som är enligt med Bibeln, eller ej, men partiet har kraft med sig! Många andra sådana prof. ha vi fått, så att då hon denna sista tid skötte hushållet i staden, har det känts mycket stöne enhet på landet, hvilket vi väl ej just kunde tänka förut. Men jag förstår intet, att Wi hålla mycket af Anna. Om jag skulle skrifva första orsakerna till den klaraste blick vi fått i denna lägn, så skulle det blifva

Fran Hope Berg 3 Januari 1866 till Anna Berg

Mademoiselle Maria Ewers
Affwista
i
Tullinge

3/11 51 (Pet.)

Jag skall nu omtala för dig en nyhet, som för dig kan ha några intressanta för oss mycket. Helt oväntadt fingo vi underrättelse om att mamma insomnat samt allas vår käre vän Tante Laura Tornberg efter 6 timmars insjuknande afsomnade (som Carl skref förra gången hon då var närvarande) som en nådehungrig själ och efterlemnade make och 3 små barn. De stackars barnen! Måtte Herren göra dem till sina! Det var ett hårdt slag för brodern Wallmark, samt åfven för oss. Vi förlora de ett af hemmen i Norden. Men afsomnade hon i Herranom, nog är hon det väl.

Så se om Johanne kommer hit i Jul med Robert!! Från Carl har vi haft bref, ja bref som kunnat väl förödmjuka mig att se hans ödmjukhet. Han har prioritet en gång, och tror säkert att det var Guds vilja, att han kan detta ensamhetens. Jag tror att Gud i nåd bereder honom till en starkare redskap i sin hand.

Förunderligt är det, att mamma och dyrade moder talat så mycket om denna höst, om att hon kanske då snart. En stor plåga dag fick hon då lösen för sina bröder

C.A.

men svårt för de efterlemnade, ~~dock~~ allt efter Guds vilja och ingen blir lidande.

Jag har nu, dock endast för mig sjelf, målat 3 små taflor, men nu beder jag dig hjelpa mig att bära inför Gud, om det är rätt för mig att måla, eller om jag måste afsägga mig det helt, om de sistnämnda måste göras, så vill jag det gerna, men strid skall det blifva. Fördufvet kan väl finna flera själ för att förledas, men mig tycks som satan skulle vilja ingenom draga mig bort från Gud, det genom att det kan, det genom andra förströende tänkar. Men jag är dock öfvertygad om att vill jag blott uppriktigt bita, så upptyder Herren mig nog deraf.

Ach älskade Maria, måtte vi bli rätta Jesu lärjungar och med Maria sitta vid Herrans fötter för att der inhemta vår dom ökraft.

O Herre Jesu tag du vara hjertan i dina händer och gör med oss såsom dig täcktes! Ach, gör Maria, ock mig till dina rätta barn, som endast må lefva i helighet och rättfärdighet för dig vår frälsare och Fader!!

P.S. Mycket har hört utlämnas från det Mitjna brynen kanske i så fall bryn ej i det hello f.

Skrif när du kan. Jag har nu mycket liten tid att skrifva brev.

Jag tvekar om detta brev skall skickas, eller ej, ty punnan har ej varit god, och alle har blifvit slapsige, men kanske det ej blifva något annat om detta ej sänds, derför må det gå. Hälsa Fanta Eurén från mamma och mig så mycket och tacka för helsningarna. Min beder mig helsa till Fa: Mara.

Mycket vill jag säga min en annan gång när det blifva

Farväl min Syster.

Hennes.

Waldemarsudden d. 21. 1851.

Min älskade syster!

Nu är det så länge sedan vi talade något med tvarandra, min dyra Maria, men det är ej till något nytttigt att börja tala derom. Den egentligaste orsaken är dock den att jag ej har kunnat försumma någon stund, ty en bordduk öfver två alnar i fyrkant, som skall vara till Julklappe åt Mother har alldeles upptagit min tid dessa sista veckor almostom all tid jag derå kunnat egna. Det var svårt att använda så mycken tid till ett så påfängt arbete, men boren har det dock ej hindrat, ty min själ har ej lefvat den, men dock hoppas jag säker att ej komma att göra något sådant arbete mera som ej är börjat på sommaren.

Stundom föreställer det mig som så mycket hadde förflutit sedan vi sist togos, men stundom åter synes alt så likgiltigt. Alla mångahanda som händer i vår ej som ej har afseende på själen men det flesta hjärtan har det något inflytande på

Jag kan dock ej afhålla mig från att nu till slut önskat dig af innersta hjerta, att ditt hjerta måtte blifva en kambra åt Jesusbarnet att han må trivas na väl till och stärkas i andanom denn och hjertat är öppet, och vi tillsammans skappa våra själar fralla, ty du är väl ej so lär att vandra på den smala vägen, lefvande väg!

Det lilla lammet som du efter frågade bad mig köpa, efterfrågade jag hos Lef och Hjelm, men de fanns ej; sedan fick jag veta att de fanns i en korgbod och köpte et, men då hadde bude gått, och det var således omöjligt att sända det till Julen. Det skall kostade 24 S. Rigs.

Robert hälsar så innerligt och lackar för brefvet och vändligt, han sade att det flog in lust i honom att skrifva då jag skref men han är ej så slöm nu.

Mamma och systerna hälsa dig so innerligt. — O Du Herre Jesu gif din lilla Anda!

Din

Henrika

Min lilla Anna hälsar.

C. A.

vart inn. O, Maria måste vi då vi råkas
vara mera afklädda f våra egna grannar
fjädrar och vara vår kära Fader en
faldiga, ödmjuka barn. Vore ej det den
största nåd för oss?

Vi ha varit i staden några veckor,
utom nu sedan bröderna fingo skol-
lov och Robert kom från Upsala. Vår
älskeliga broder Johannes är här nu
såsom Informator och patient. Huru
förunderliga Herrans vägar äro skalle
han i samras skänka honom lifvet,
jag menar det jordiska lifvet för att
nu åter taga det, men blott den gode,
kärleksrike Fadrens vilja sker synes det
mig att så gott. Första vintern vid denna
tid då kunde vi ej ana att nu så skö-
ta komom. Det synes tydligt att han till-
vätt i barnslighet och ödmjukhet sedan
i hälsa. Det är han ganska frisk om
dagarne, men om qvällarne ha han
vanligen sina anfall af qvafningar
o.s.v. Nu blir så väl vårdad som
någonsin är möjligt af min ömma
mor. Jag har varit ensam i staden
nu en vecka han jag varit ensam i sta
den och skött hushållet för Pappa, och
jag skall säga dig att ej är så svårt
om man blott har litet frihet att ställa
hem det synes en bast. Alldeles oan
tadt gjorde jag en bekantskap på Mi
na Pappas lysningsbalas med en flicka
vid min ålder, vid namn Carolina Blick
sen; hon är Prostdotter men har nyligen
förlorat sin far och är nu i Stockholm
för att laga Lektioner. Hon är innerligt
söt och tänkande och tycktes hafva ett
djupt behof af en allvarlig Christendom
men har tillfälle ej förstått hur och hvad
det är. Efter Jul skola vi oftare besöka
hvarandra. Hon påminte mig så mycket
om dig min käre vän.

Nu tycks det mig att alle jag skriver
är så ländrigt, och ej förljerar att genom
läsas, men du måste hålla till godo med
detta nu, på se om det kan bli bättre en
annan gång; väl har jag mycket att säg
ga, men det måste nu uppskjutas och
kanske det ej gagnar något. Brodern i
synnerhet var lilla älskade David ha
turat kring bordet där jag satt

P.S. Nu en sista hjertans tacka till dig min älskade gyttan för din
så kära kärleksfulla bref som du i dag emottagit. Din evigt
trogna
Ida.

Fröken Gustafva Ekström

Stockholm. d. 4 Dec. 1852.
d. 4 Jan.

Min dyra syster!

Hjertelligen tack för brefvet samt en innerlig önskan att Jesus måtte helt få inrymma ditt hjerta, och att Hans anda må allena styra och råda öfver ditt hjerta. Och får han bo i wår själ, då är oss evigt väl! derefter måste vi sträfva kära syster!

Roligt vore det att en stund få samspråka med dig om mycket! d. 5 ~~Januari~~ Januari Då vi ha wanit ute på landet ~~förmiddes~~ gingo vi ut och spatserad ute det wackra månskenet hvilket så lifligt påminde mig om promenaderna då du var med. Gossarna Gustaf och Wilhelm ha bewisat sin wänskap ~~mot~~ på mig genom att kasta snöbollar på mig, alla bollar skulle jag ha fått dermed sprangikring mig för att taga emot stölarne hvilka dock ej voro farliga. Dessa promenader voro mycket skona, hadde du blott kunnat vara med. Uti sista brefvet skref jag att Ottenberg var mycket sjuk, men nu en tid har hon varit mycket ganska raskhrätt, men

en smula deraf.

Alla de öfriga af familjen äro på landet, utom Pappa och jag, men jag skall nu få gå ut till de så ofantligt skona landet.

I dag är du ju 17 år min dyra vän nu önskar jag dig så att om ock de 17 år du nu genomlefvat ej helt vant egnade till Herrens ära att de år du nu går till mötes må endast få tillhöra Herren, Han kan göra det välsignelserika både för dig och andra.

Nu en hjertligt wälönskan från Pappa till eder alla på det nyingnade året.

Moster Lundberg ligger illa sjuk, men alltid då jag råkat henne har hon frågat efter dig. En innerlig helsning från Tante Lindström till dig.

Ditt vitskaft hittade jag, sedan det andra var afsänd. Farwäl nu min dyra syster jag måste nu gå till landet.

Din ~~vanna~~ tillgifna

Henrika.

det är ingenting waraktigt, går fram och tillbaka, men lycklig den som saligt får komma hådan, ty det är väl ej så lätt att blifva salig.

Jag har börjat att läsa litet Engelska för Johannes, hvartill han är mycket skicklig. Jag önskade mycket att få lära mig det riktigt. Nu har jag skrifvit mycket sprej, men mig tyckes det så roligt att få veta litet om sina vänners yttre lif också. Hur tycker du? — Julhelgen war ganska stilla och god, men den firades i staden, wisst ty flog min tanke Julafton i synnerhet mycket på mina kära borlavarande bröder och dig. Bröderna ha aldrig varit borta förr.

Nyårshelgen firades på landet och en så härlig nyårshelg har jag aldrig upplefvat, allt bidrog dertill, både inre och yttre stillhet och frid.

Ach! min dyra Maria, huru skola vi nu kunna rätt anwände de stora nådegåfvorna Herren gifver oss, man måste ju ockra med sitt anförtrodda pund och ej nedgrafva det i jorden. Den som bevisar trohet i det minsta, honom varder ju mera gifvet, men det är ej så lätt, det arma, besynnerliga hjertat är ej så lätt att bära i sina händer. Allt annat vill det älska, men swårt är att innerligt hafva sitt hjerta fästat på Jesum och sitt öga rigtadt till Honom. Ach, hwad jag är frånmande för honom af naturen! Den himmelska brudgummen, som älskar oss alla.

Den snälla Ida Kingren är mycket illa sjuk, en afton trodde hon sig få dö, sade hon; ryggmergen är skadad, jag vet ej om den är tmält eller huru det är, men hon har swåra plågor genom ryggen och bröstet och stöning hjertat, få se om hon mera blifver frisk.

Det gör mig wisst ondt att du, såsom du säger, ej är förstådd, men vi få endast glädja oss derofver och tacka vår käre Fader derför, ty dem Han älskar dem agar Han och, och således är det ju blott en höst att blifva tillnitad, ty säkert behöfva vi det alla. Ach det fröjdar mig om du får tillwara i Herranom!

Men Maria hwad skall jag då säga, som ej har något swårt och kan ändock vara så kall, men jag hoppas att Herren nog tillsänder mig något kors, ~~om~~ fastän jag är alldeles wärdig dertill, när Han förmår mig kunna bära det. Korset borde ej ligga långt ifrån oss, om vi blott säge rätt vart stora elände och vår Frälsares bättre lidande derföre, men jag kan ej se det en gång endast

P.S. Hvad så om alle i detta numer mycket mån!

Du säger: ach den som fick följa med! –
(Johannes neml.) ja visserligen är det
en skön och salig längtan, men mig
tycks det dock wara en nåd af Herren
så länge han låter mig lefva blott han
då får uppfostra mig för himmelen,
för mitt rätta hem, ty mycket måste
bort på något rätt, före återföreningen
med Gud, helighetens, renhetens, och kärlekens
Gud. Hura skall jag engång få se
Gud!
Ach, om vi alla strandade till slut wid
den rätta stranden!
Något mera om Johannes sjukdom.
Doctorerna säga, att det är det samma
hvad han har, endast han får hvad han
vill. Icke endast lungan är skadad
utan äfven lär sammanwäxning
ega rum. Vi wänta ständigt dödspor-
ten. Hvilken dock troligen kommer att smärta.
Men för Gud är intet omöjligt.
Johannes skall wara mycket undergifven
och snäll. Han skickade för några dagar
redan sin sista afskedshälsning till oss.
För Robert måste det allt wara mycket
svårt, men det är säkert ~~mycket~~ mycket
nyttigt ~~att~~ och uppfostrande för det
högre lifvet att ständigt hafva döden
för ögonen, samt äfven är det öfning
i ödmjukhet och tålamod att så länge
sköla en sjuk. Gud skall säkert belöna
honom det i rikt mått.
Mamma kom hem den 20 April efter
att hafva varit borta 12 dagar. Det är en stor
skatt vi äga i henne.
Bandet som jag köpte kostade en och
22, men det är så länge möjligen kan
användas det öfriga. Det var en slaf.

10. Skilling hade du hos mig sedan förr. Det andra by wi oss ej om; sådana band ~~brukar~~ brukar annars kosta en Rikdaler aln. Blef ej ledsen på mig för detta men omständigheterna fogade det så.

Jag skickar 3 wirknålar, du kan någon gang skicka till mig den ~~tre~~ ena som du ej vill ha, men ofrogen min föreställs lemnade jag prøfvena på bordet och de förswunna. Förlåt mig det, bättre en annan gång! Bråttom, se derföre ej på slafvet —

Tack åbkade, för att du bad oss till dig. Få we hure det går med Norrlandresa. Jag har dock ett swagt hopp att på något sätt få se dig i sommar. Mamma och Paul och Nia äro på landet. Robert bad mig hälsa dig i sitt bref till dig.

som det warit bortåt en 14 dagar. Det är förunderligt ingen menniska kan förstå Herrans wisa afsigter dermed, men säkert äro de det. Kanske att hans hjerta genomgår något för att kunna ingå i lifvet. Jag tror att det är 6 weckor sedan han blef mycket sjuk, hwilket har fortfarit hela tiden. Före dessa sista 14 dagar har han stundom med synnerlig glädje tänkt på öfvergången och taget afsked af sin omgifning. Stundom åter vid friskare stunder med någon besnadst blickat in i lifvet; mörkerna derkle kunna vara många.

Wiktiga äro de Herrans ord: "Intet besmitteligt får här inkomma." "Utan helgelse får ingen se Herran."

Kanske blokade wän. 1 Herrdjurs wänner hälsar dig. Mary Henrietta

J. C. Sheryf! Så om allt i detta numret mycket tyk ra är det!

Stockholm d 5 Maj 1852.

Min älskade Maria!

Hjertlig tack för dill kära bref, som jag i dag erhöll, samt ännu hjertligare tack för att du som du sade mycket tänkt på oss, tack derföre min snälla Maria!

Tillåt mig nu blott att anföra några orsaker hvarför mitt brefskrifvande så ofta utebliver. De yttre äro, såsom du kanske minner, hvar wårt lif här är fullt af idel omwexlingar. Jag tror att om jag wore på landet som du så skrefve jag nästan ofta till dig, om ej mitt inre hindrade mig. Mycket är det derföre att min tro

som ombudsman?—

Någon kunde ju, som du sade hafva lilen uppsigt öfver dem.

Att Farbror Eurén sökt Hedemora visste jag ej. Ske Herrans wilje allena!

I morgon mera, ty det är sent nu, och kanske vi få bref från Upsala då så vill jag säga dig om Johannesdå.

Godnatt min kära wän! må Herren innesluta oss i sig, att vi må få insomna och uppwakna i Honom!

God middag!

Hwarje posldag hafva vi underrättelser från Robert om Johan. Igår i dag hafva de kommit. Hans sjukdomstillstånd är alldeles

P.S. Skrif då om allt i detta mellanrum kj så är det mycket nöjt!

Hennika

nu så noga upptager, tro ej att jag
will skryta; jag skall på en särskilt
lapp huru likgiltigt det wisserligen
är att fråga dig huru mina dagar anwändes. Dock
förfaller mig stundom sysselsättning
såfäng och förgänglig, men jag will för-
söka wara flitig medan jag håller på
så happas jag wäl ej att du skall
wara emot min himmelske Faders
wilje. Nu blir det för mycket härom,
slut härmed nu.

Goda wän, det gör mig ondt att du
haft så swår hösta, men kunna wi
taga allt med ödmjukhet och öfver-
lätenhet så tro jag att det länder
till själens närmare förening med
Honom, till bortbrännande af slagg
som måste bort.

Tro ej min högt skattade Wän,
att jag skall glömma dig! Nej, på
Guds makt, så länge wi äro barn af
samma Fader, skola wi wäl ej glömma
hwarandra. Om äfven det ena barnet
är lydigare och trognare så må då
det andra warna och draga det. Jag
är ett flickas hårdt barn. Förödmjuk
och förkrossa du mig o Herre Jesu!

Nog tyckes det mig äfven som
dig, att det borde wara rätt att låta
gossarna förtäka sig på egen hand en
termin; aldrig kunde det skada, ty mig
tyckes det mycket sämre att få en Infor-
mator, som är olämplig än ingen.
Skall ni hafva Informator, är det
då ingen som I haften förbrende för

Stockholm d

1852 ca 1/6

3.

Min dyra Maria!

Tack för dina bref, samt äfven tack för att du tänktade efter bref från mig. Orsaken att jag ej skrifvit förr, är att jag hoppats kunna sända till dig mera lifvande rader, kunna gifva dig en klarare spegel af mitt hjerta, men jag will dock ej underlåta att tala med dig en stund, ehuru det blott blir grums, du får ju äfven se alle hos mig, hur det är, min käre Pan.

Det är förunderligt att fastän jag ser så mycket egenkärlek, werldskärlek, högmod och fåfänga hos mig och för på Gud som är det alldera renaste, sjelfva renheten och kärleken, så kan jag ändå icke blifva förkrossad, men jag får nu lemna det alle åt Gud och bedja Honom om ödmjukhet, och en böns anda; denna ena kan den andra ju icke frisläga, eller Gudi lofen gifva, onde hafa kan-

Tack för helsningen till Sofie Bukerman, men hon är ju i Norrland; den skall dock blifva framförd. Många gånger ha Mamma och jag talat om, huru omwäxlande och krånglig sista vintern var, så vi hafva tyckt, att du alls ej skall kunnat trifwas här, men denna winter är så owanligt stilla och lugn, så att nu beror det endast på att hvar och en har frid inom sig sjelf. Som är det saligaste man kan äga. O, måtte äfven vi en gång, du och jag, få smaka den friden, som kommer efter genomkämpade strider! Den stadigvarande friden som först kommer då ewigtids blomman börjar spricka ut här, och der ewigt skall blomstra i herlig glans. Måtte mina bröders hjertan under denna beredelsetid blifva ödmjuka, och dock starka i Herranom!

När vi sist voro hos ammans kunde vi ej tro att Erika Boberg (som du väl vet) skulle blifva Fru Meurling. Han will hafva Erika hit så snart som möjligt. Få vi nå det blir bröllop för dem? Menniskan vet intet!

Du wore mycket snäll om du skref snart till den G. J. Skrif da? om alle i detta numrande lyc så är du mycket bra!

Min Henrika

nen I, bedja kan du, för din stackars, jag wågar ej säga medstråfvare, ty kanske vore det en lögn, och må det vara fjerran ifrån mig. O, Maria jag vet ej, det finnes säkerligen mycket litet själ hos mig, åtminstone mycket litet styrka att hålla hjertat rigtat på det himmelska målet, och det vilja gå ned med Honom i Hans förnedring, för att en gång kunna wara med i upphöjelsen. Hjertat och känslorna äro blinda! Måtte Herren dock till slut bli Herre i mitt hjertas hus, men vet du, att ibland swiktar mitt hopp — Nog wil jag dock hoppas det, men jag önskar så mycket att han må undanrödja hindren, ty jag är en så klen stridsman.

Få se hwilken Informator I nu får, må Herrans vilja ske deri blott. Nog hörde jag Robert medan han var hemma tala om flera präktiga ynglingar i Upsala. Nu några små nyheter. Fru Hummel i Calix har fått en liten flicka och August och Carl hafva warit faddrar. Carl predikade det Fastlagssöndagen. Nu få vi höra mycket musik, men dock ej så fullkomligt nöja, som vi ibland önskade nemle Ludwig Norman är hemkommen

Inte "frostarten" kan jag ej läsa, men skall i Skeika det i brief till Ida bestämt. Hördu hajst något ifrån Lotten?

från Leipzig, och bor ofvanför oss, du kände honom kanske något innan han reste ut. Wilhelm skall börja taga Lectionen för honom i morgon. Två dagar i wecka går jag nu och ritar hos Ringdal, det vore roligt om du wore med, ty jag är så ensam der bland dem alla. Han är mycket noga, så att nog bör man lära sig om man har någon fallenhet, men det är så swårt att rita hufvuden, hwilket jag gör, och ihärdighet fordras. Jag minnes ej om jag skrifvit och talat om, att gossarna, Gustaf och Wilhelm gå och läsa i år i Finska kyrkan, men de gå dessutom 2 gånger i wecka till Fineman och då få wi ofta följa med, hwilket är mycket godt och bör ej vara nyttigt. Ej heller minnes jag om jag sagdt dig att wi fått twenne medstrafvande i flickorna Wennberg. Minnes du dem? De hafva ingen annan att fly till än ~~till~~ den himmelske Fadren allena, åtminstone hafva de ej haft en lång tid. Det måste vara underligt att känna sig så ensam i wärlden, att ej weta någon som deltager ett ens bekymmer, men tillika vara godt och nyttigt för dem som funnit den rätta Trösterten Jesum. De äro ofta ~~med~~ hos Fineman med oss.

Min Ludwig, du ej mycket. Mamma hälsar dig varmt och din Mamma som så mycket önskar dig hälsa din Mamma som så mycket

Björkfors d. 17 Juli 52.

Stockholm d 18 Juni 52.

Min älskade Maria!

Tack för ditt kära bref, som alr
varit en månad obesvarad, men du
ändrar ej derpå, då du för hör ursak
till en stor del åtminstone om ej hela.
Denna stund, är neml: en stund som
vi alla rätta oss i efter att hafva
alla wara saker om bord på Borgg
Norden, på hvilken vi i aftonskuf
le vara passagerare, om vinden vill
gynsam.
Nu egnar jag denna stund af
hjertat åt dig min älskade Maria!
O, må jag kunna nedlägga bådas

våra hjertan inför Herrans Jesu fötter och sålunda egna oss båda för ewigt åt Honom.

Ach, Maria jag tör, kan intet säga! Må Herren den barmhertiga Fadren lukta mig och ej öfvergifva ~~ej~~ mig, som jag förtjenar!

Säkert förstår du nu huru mycket det wanit att rusta innan vi alla blifvit i ordning, samt commissioner åfven från Norrland. Vi komma troligen ej hem förr än i September, om Gud will. I Herrans wård anförtro vi oss, och då är jag öfvertygad att intet skall hända mot Hans vilja med ~~fa~~ wår lilla farkost.

Will du skrifva något till mig under den tiden, hvilket jag hoppas, kan du sända det, som wanligt till Pappas contor och jag skall riktigt erhålla dem.

Jag hoppas att denna resa skall blifva nyttig och afven rolig, om vi endast i allt kunde nedlägga oss uti Hans skötsel. Ja, må allt ske i Hennanom, och intet i wår kraft.

Det skall ~~blifva~~ mycket intressera mig, att höra huru den Informatorn blir, som i skolan på. Är han blott ett barn som bedes af Guds Ande, och som will will blifva led af den, skall man väl hoppas det skall blifva godt. Hos hvarje menniska finnes åtskt något, ja, mycket oankräktal, mång overöfrade delar.

Ännu hafva vi ej talat något om Johans hemgång till den Fadren han älskat, den Frälsaren han ofta samtalat med i bönen, fastän dock ofta tanske förhindrad af naturens fördärf och vilelsevillhet

Hwad det ofta förekommer mig underligt, att så många wandra, utan något lif i Gud, utan något behof deraf. ~~Men~~ I går då jag såg den stora studentmassan af omkring 300 ynglingar hvilka med några få undantag wandrade endast för jorden sökte allt i jordens tomma njutningar. Ach hvad det kändes mig svårt, hur gerna hade jag ej velat tycka till mitt hjerta, men edadast såsom Jesu trogna barn! Hur gerna hade jag ej sett deras kraftiga, lifliga själar prisa Herren, som så mycket skulle älska deras lof och pris! Dessutom war det en ovänlig folkmassa, som åskådade deras afresa hur så äfven bland dem voro väl barn af den rätte Fadren?!

De resten till Köpenhamn Cristiania o. s. w.

Men hvarför sysselsätta dig med andra? Låt Jesum uppräta det templet i dig först. Låt Honom tvätta och laga bort allt, som han ej verkat hos dig!

Sök åfven då att bedja, att göra hvad du kan för de får, som ej äro på den rätta vägen, som förvillade sig bland stenar och mår.

Min dyra åbskade Maria,

Wilhelm kom nu och rade försig-la nu! nu skola vi fara om bord.

Skrif till din

tillgifna

Henrika.

Marie Henriette kan denna minnesskrift efterföljas.

Jag hoppas tränade ej i tider i det

Jag hoppas att denna i och efter

Jag hoppas att denna i och efter

Jag hoppas att denna i och efter

Björkfors d. 17 Juli 59.

Min älskade Maria!

Mycket har genomströmmadt min själ sedan wi sist samtalade med hwaran dra. Wi hafwa redan wistats 3 wecko på Björkfors, detta så rikt begåfwade ställe. På 4 dagar tillbyggda lade wi genom Herrans kraftiga bistånd den 150 mils långa resan och anlände lyckligt till midsommar aftonen, wår Mammas födelsedag; huru högtidligt war det ej att då få wara alla sykon samlade kring det kära föräldra paret!

Herren gör allt efter sin wilja och i sin stora nåd, må wi blott wara uppmärksamma på den! Endast wåta dygnet stormade det, för öfrigt war det wänligt herligt, ja, stormen war ej skön

införlifwande deruti, ~~utan tvertom~~ utan lwet om närmare knutet. Må nådens anda blott komma i och öfver allas wåra hjärtan! Jag hoppas förwisso, att tiden ej blir lång innan min älskade August får blifwa ett nådens barn.

En innerligt from själ, som war närwarande wid wigningen, såg i andanom englaskaran öfver dem, samt några mycket afsomnade nåd ansiwanter deruti. Detta endast sagdt för dig min wän.

Hwad det är roligt, att se huru August will söka Guds wilja, samt tacka Honom för det som sker! Wi hafwa rätt så underligt, ja underwerk huru Guds nådiga wilja går högtidligt fram, fastän wi i wårt elände braka, och ofta och ej kanna lemna wärlden.

Lina har att wänta ett rikt arf; att förwänta hennes moder ägde en apostolisk anda, något ofwanligt i wår tid. Hon är en allwarligt sökande

att skåda. Huru förunderliga och nådiga Herrans wägar äro, äfven uti det, som wi nu skynda till möte uemt: att August kommer att förena sig med Caroline Törnquist, Lördagen den 24 Juli. Menniske ögat kan intet förutse. O, att Herren Jesus sick blifva medelpunkten i deras hjertan, och att det må blifva ett walsignelserikare, sannare band, än något annat!

Jag hoppas deruppå!

Jag håller mycket af lilla Caroline, hon är så snäll. Bröllopet kommer att blifva helt enkelt. De flesta gästerna utgöras af sågfolket wid verket, förutom endast de närmaste slägt och wänner. Ach Maria, wore du här med!

På Björkfoss är det ofantligt skönt, så wore blott det inne i godt skick och hade den ranna friden så wore allt godt, men allt är wäl som Herren gör det och jag kan intet godt göra.

Lina Ryberg ligger här i sängen hon ber mig helsa dig; hon är här på en liten tid. Carl håller gudstjenst här hwarje söndagsförmiddag i den stora salen, och folk samlas från alla wägar, hwilket ser så trefligt ut; det är nära 2 3 mil till kyrkan.

I dag kan jag ej skrifva något om mitt eget hjertetillstånd, på se hur det blir innan brefvet skickas.

d 28 Juli Haparanda

Ach Maria huru hat tiden gått nu det är ju redan åtet en wecka redan i brefvet började och dock ej blefvit afsändt? Ja, orsaken har warit den, att bröllopet hat försiggått och naturligen medförde några lite rustningar, fastän ej stora.

Den högtidliga wigningsaktan har nu gjort bandet än fastare mellan Lina och August. Jag har fått en syster i kenne systerband har äuna alls ej blefvit brutet genom kenne

Lina Ryberg hälsar mycket.

Wäldemarsudden d. 1 Juni 53.

Uppsala d. 12 Februari 53.

Älskade min Maria!

Ända ifrån att hafva sutlit i staden en stund har jag haft så mycket att säga dig, haft så mycket för det innerligt förtroliga samtal med dig, men som kl. nu är 11 på aftonen och vi skola resa i morgon bättida kl. 6 så kan det blott blifva några rader; vi få väl talas vid längre när jag kommer hem. Robert har väl skuffat att vi genom Telegrafen fick tillåtelse att förorsaka ostelsen här. Resan hit gick förtäfligt, I staden hela dagen alldeles oförmunde för mig, jag var i umgänge med eder, min Maria. En stund fick jag det löf

Fröken
Maria Tolkman
Wäldemarsudden

C.A.

ligheten att få gråta, men nog måste jag säga att det kändes omärksamt, men ock lätt för egenviljans brytandes skull, att oupphörligen blott mera och mera aflägsnas från eder i det yttre, då dock hjertat var eder (war Dig) så nära. Vi voro ej rätt tyska under resan som jag mest var sysselsatt inom mig i gemenskap med eder men det kändes dock annars så gott att hafva Robert bredvid, han var så god och snäll och det lilla vi samtalade var och vårt tillgt. Lilla makknytet kom mycket väl till pass vi spisade denne på åtskilliga ställen, började lite snäll på sjön stallan som nå hade då en så trög och lat häst, vi få således åfven hjertligen tacka för den ändfågnaden I öfvrende på hästar gick det oss ganska väl i hans att vi framkommo kl. 7 på aftonen. Här äro de snälla och hjertliga mot oss. Till middagen i dag voro dina bröder Rosens och vi hjudnatos Törns men sedan hela eftermiddagen hafva Axel och Oscar, Robert, jag och Hanna suttit här i stillhet i mansskenet i Hannas lilla, trefliga kammare, nog hade det varit roligt om du hade suttit med ibland oss, men du var kanske ock hos oss med tanken om du ock tänkte oss i Stockholm i stället för i Upsala. Jag undrade så mycket hur I hade det den stunden då vi satt här i stillhet. Axel är mycket snäll och vänlig mot oss han säger att vi nu äro mycket bättre, att han ej känner något ondt i dem. Han tänkte skrifva i morgon till Tolken. Detta blef nu så klent men du förstår så väl att jag det nu ej kan blifva annorlunda, du känner ju ock mitt hjerta. Innerligt tacksamliga helsningar till Tante från mig, helsa ock Betty, Hans för hvar ock en som vill hafva helsning för mig och som du förstår att jag kan säga vänd till.

Tusen för denna gång älskade Olle!

Hanna helsar eder så innerligt. All Dig. Hela Florinda

Waldemarsudden d. 1 Juni 53.

Mars d 3 1853.

Min älskade Maria!

Tack min kära vän för att du kom ihåg mig på min födelsedag, isynnerhet som jag just tänkte att fastän många här hemma ej komma ihåg det så tror jag dock, att min vän ej förgätit mig och under det jag satt i dessa tankar ~~under det jag satt i dessa tankar~~ erhöll jag verkligen bevis derpå. Tack derföre, icke förtjenar jag det.

Det du sade om huru du haft det nu denna tid gör mig ondt, och skulle säkert göra mig mera ondt om jag ej visste "att dem som älska Gud tjena allt till det bästa."

Icke blir det så mycket i dag sagdt, men det är dock roligt att spraka litet.

Så se om du kommer med de Farbror Euren till Stockholm, det skulle allt vara bra roligt för oss alla, om det så vore Guds vilja. Han vill ju äfven hafva råd om det minsta.

I går träffade jag Lotten Broberg och hörde då till min förnöjelse att hon skrifvit till dig. Hon tycktes vara

Anda sedan julen har en af Doktor Sandbergs söner legat sjuk i svår feber hos Malmqvists, men är nu på bättringen. Nog hafva de haft mycket på en gång.

Många helsningar från alla och säker är, att om du kommer skola alla med glädje välkomna dig här. Fröken Gyllenram var uppe här för några dagar sedan och bad mig helsa eder så hjertligt. Hon sade sig vara så bedröfvad öfver att hon ej skrifvit till eder, men hon har haft ondt i handen o. s. w.

Mostor Lundberg bad mig helsa dig så mycket då jag skulle skrifva.

Farväl nu min goda Wän.

Henrika.

Det var verkligt roligt att höra att du var så lite landsvärk. Den förlöfningen är en [illegible] mennande. Doktor vara [illegible] dig.

Waldemarsudden d. 8 Juni 53.

lifvad för att söka det enga blott hon skulle få kraft att bryta igenom. Hennes uppfostran är i mitt tycke äfven ett under för hennes andeliga; då den fria menniskoanden ej fått yttra något tecken till frivilligt tänkande och verkande. Lotten är dock mycket snäll, jag blir så glad hvarje gång hon kommer och nu har hon lofvat att snart återkomma.

Hafven I Martin Boos Sjelf-biografi? Jag har haft den till låns några dagar och funnit der stora skatter, blott det dyra Guds ord som vi få tillfälle att ega fått i en god jordmån hos oss. Mången, mången gång tyckes det mig, såsom den endast fälle på klippan, eller vid vägen i mitt hjerta. O, må andras hjertan mottaga det bättre!

Och hvad vi hafva den heliga Andes gåfva af nåden för att kunna föra någon fjät till delaktighet af Jesum. Wid sjuksängar, vid dödsbäddar o. hvru alldeles odugsen är jag ej, jag är ännu ej ett Andans barn, men hoppas dock säkert att få blifva det, ty Herren kan icke svika sina löften. Och hvru fjäll intet äro och kunna vi utan Herrans delaktighet!

Då man ser för sig de sika verkningskretsarna stegras den önskan, att äfven en gång få blifva en ringa arbetare med, men det stod i Boos att Kristus måste först i stillet tillväxa i oss förrän vi kunna verka på andra, ja vi måste ju först varda delaktiga af den heliga för att kunna meddela deras andra. Blott vi ej alltid låte så mycket hindra oss ifrån bönen och det stilla leendet på Honom som skall verka allt godt i oss!

Du vet väl att Ewelina är i Stockholm nu? De bo långt på söder och det tyckes mig ofta såsom det måste vara en nöjig välsignelse med hvad de hafva och mycket sjelfuppofrande äro de då, ty de hjelpa så många fattiga. De hafva nu 4 fattiga barn hos sig för mycket ringa betalning, så att Ewelina har en liten skola, hvru klen hon än är, utom de fyra har hon flera andra som gå der och läsa mest fattiga barn. Hon förtakar sig sjelf rätt och som jag tror äfven har wälsignelse af sitt kall. Jag känner mig så ringa då jag ser henne. En af flickorna som äro der, hafva vi tyckats på medel till, af vänner och bekanta och hafva tänkt om Gud vill ha henne der tills hon skall gå och läsa; hon är nu snart 11 år.

Waldemarsudden d. 14 Juni 53

Alskade Maria!

Hwilken tidrymd är det ej sedan vi hörde något af hwarandra! —
Ditt sista kära bref är nu i staden och således måste du förlåta om det blir mycket deruti obeswaradt, men jag will dock ej uppskjuta längre.
En stor orsak hwarför jag ej förr skrifvit är den att vi haft så mycket att göra denna tid, dels derföre att vi hafva så litet tjenstfolk och afven är det så mycket commissioner från Norland denna tid.
Klara har flyttat i wår och vi hafva blott Ewa och Carolina och en husmamsell vid namn Karsas från Gotland och då det är två hushåll är det alltid mera att göra; snart får väl dock stadshushållet upphöra då bröderna få skollof den 15 Juni. Du frågade om jag går och bestyr i hushållet något och det har jag verk-

Utöfver dessa uppräkningar ser du nog att vi få mycket att göra i sommar; dock har jag stundom spuculerat på en resa till dig, men få se huru allt går. Om det är mycket främmande under hela tiden, som Mamma är borta är det wäl swårt att resa bort då, men vi få lemna allt och se huru det styres, blott vi ej sjelfva styra och ställa så mycket blir wäl allt bra.
Nog måste jag wäl fråga min älskade Maria i sommar ora jag ej kan komma till dig, så måste du wäl komma hit till mig.
Nu är det så ofantligt wackert hår dynnerket om morgnarna tidigt, det borde jag wäl ej tala om, men det tyckes alltid så nytt för hwarje wår. Du har ju ock mycket wackert hos dig.
Har du hört att Ewelina är förlofvad, med en ung Grantuna, hwilken jag ej vet, men ~~han~~ Att detta bref är så osammanhängande och slarfvigt får du ej märka, men du kan gerna vara snäll och förstöra det strax efter genomläsandet. Wi ha wäl aldrig kunnat tro att Ewelina ~~skulle~~ skulle blifva förlofvad, hon tyckes ju wara ständige bortgående från gården, men det war wäl så Guds wilja ty hon tycker

Ju hvarje ogenblick wara så under den, och ett ögonblick det wäl länge är så ung, som ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

ligen gjordt denna wår mer än wanligt och det gläder mig mycket att kunna hjelpa min goda Mamma som nu borde alldeles få slippa sådant bestyr. Om jag dock kunde taga ifrån henne all sådan omtanka! —
Då du frågade mig om Mamma hade husmamsell blef jag förwånad öfver att jag ej sagt dig det då hon redan varit hos oss ett år. Hon är mycket stilla och beskedlig och ganska bra, cousine till J. Stenberg.
Det är så många yttre saker jag har att säga dig. Du har kanske hört att August fått sig en son till allas wår stora glädje stå det föröfrigt wäl till der. Den lilla älskingen heter helt simpelt Johan August och christnades på Christi Himmelfärdsdag. Det är outsägligt mycket att tacka Gud för att August är så lycklig och som det tyckes werkar det äfven wälsignelserikt på hans hjerta. Han tyckes frambaret den lille såsom ett offer för Herren. Och att dock den lille blef ett rätt Guds barn! —
Den 15 Juni kommer ~~t~~ Mamma troligen att resa med Pappa till Norland och då få wi unga saknad dem ungefär 6 wecko. Carl kanske kommer hem innan Mamma och Pappa återwända, men den lilla efterlängtade David kommer wäl ej förrän med Pappa. Angående deras hemkomst weta wi dock ej bestämt tiden, men Carl och Paul längta nu mycket hem. Robert kanske kommer något i höst om han möjligen kan komma ifrån, men han finner sig ~~t~~ ganska bra derappe annars.
I sommar skall Betty Wennberg waa hos oss och jag hoppas att det skall göra henne gott att komma ut i det fria och friska, ty hon är så nedtyngd ~~af~~ af swårmod och deraf följande skyglighet genom alla de tryckande omständigheter hon befinner sig uti. Hennes syster är förlofvad med Pastor Rigenson.
Hanna Stenberg är nyligen uppkommen till Stockholm för sin skyglighets skull och skall waa hos oss en månad för att dricka bran wid Djurgårds bron. Mamsell Augusta Swanberg från Upsala är äfven här för att dröja här en 14 dagar och på kortare tid wänta wi flere andra resande, men för att ej uttröttande dig will jag ej uppräkna dem alla. En dag gått mäte jag dock namna neml. Prosten Dillner som lofvat att bo här under Prestmötet.

Waldemarsudden d. 28 Aug. 1853

Min älskade Wän!

Tack för dina båda små brefvi! Tack för att du tänker mycket på oss uti dessa tider, vi behöfva det wäl! —

Igår i största hast skref jag några rader till dig, som måske blifva eldens rof, och sände dem med Inspector Ström tillika med ett par små böcker som I kommit att lemna här, hvaraf Perlan bland dagar twan en. Hr Ström skulle wistas en liten tid, närmare 2 månader i edra trakter och jag bad honom besöka eder, hvarom icke skaffa eder paketet på annat sätt. Han är något tyst om sina offentliga samtal, men icke utan djupare tankar om något närmare samtal och jag hoppas att Gud werkar der. Förlåt mig att jag skrifvit så mycket om denna sak, hvilket kan gå till intet, om I ej träffas!

En underlig tid är detta förwisso i sådana dagar som wi en comet på himlahwalfvet, hvilket skanske ock gjorde

Tänken ofta

den war såsom en stor stjerna med ovalang Svans, på Observatorium hade den äfven blifvit observerad.
Men hvad är menniskan, raktad alla yttre pråstöder, dock så hård, så blind, allt verkligt som skall verkas hos oss måste komma innifrån, der måste den gode Guden werka.

Som du nu sett af tidningen hafva vi Cholerian här i Stockholm fastän ej så häftig dock i skånorge okände, sista dygnets sjuka och dödas antal ha vi ej sett ~~som~~ i någon tidning, som det är Söndag idag, men det lär wara omkring 30 döda och öfver 70 insjuknade.
Gud förbarme sig öfver oss alla, vi vete ej hvilkens tid kan vara ute!

Ehuru några af grannarna äro inflyttade och de andra snart följa, komma vi dock väl att bo här ute, det är mycket friskare här ock. Bröderna äro hemma från skolan, endast Pappa skackar måste wara i staden om dagarna.
Öfvar du dig något med sång? Nu då Carl är hemma sjunga vi så mycket och öfva oss, hvilket är ganska roligt och bra, fastän jag tyvärr icke ens kan sjunga af hjertat, utan det måste warda gifvet af Gud.
Utaf alla flickorna som warit här är det ingen mer än Betty för det närwarande, men hon är mycket treflig och söt att wara med, jag tycker att hon öfverensstämmer nu så väl med oss.—

Som mitt bref är så kort och kan wara till så ringa glädje, sänder jag nu som en ersättning det omtalade bref vet, det som vi nämnde om då du var här. Minnes du anna namnet, hennes som skrifvit brefvet, så skall du ej säga det, ty hon ville väl ej lemna det åt offentligheten.
Mamma, bröderna och Betty hälsa din Mamma och dig så mycket. Hälsa äfven Axel mycket från bröderna och mig.

Gud vare med oss!

Henrika

P. S. Uti den breflappen som skickades med böckerna skref jag af misstag 17 istället för 27. Pappa hälsar dig så mycket och tackar obegripligt för det bref; detta är hans egen hälsning. Måtte vi alla gemensamt tillwäxa i Jesum! Glömmer oss ej!

H.

Waldemarsudden d. 5 September 185[illegible]

Min kära Maria!

Redan sedan ~~i~~ jag skref mitt sista bref till dig ha vi blott gått och wäntat på swar från dig när du ville komma, emedan det warit frågan derom då Fru Bothell och Herr Edwall warit här, och de trodde, att du önskade komma, men nu blefvo wi ytterm[illegible]era förwissade om din och din Mammas önskan, då jag fick bref af Lotten i mondags hwari hon omtalar eder önskan, att da skulle komma hit, och den önskan wilja wi mycket gerna uppfylla, ja blån nu har naturen

Mamma hälsar hjertligt till Prostinnan Euren.

Skrif nu snart swar till din wän, när wi få taga emot dig.

Wi innesluta oss nu i bön till Frälsaren, att hans wilja måtte ske med oss alltid.

Din sanna wän

Henrika.

Min hälsa hjertligt till Euren alla.

wäl ej så mycket att skönt att bjuda på
mera, som annars är ändligt wacker här om-
kring och kanske att det ej heller är så
mycket, för det andeliga då min kära
broder Carl är i Upprsala, men det är väl
ej allenast derföre du reser, ty det har du
fu äfven hemma; jag vill blott att du
ej skall vänta dig förmycket trefligt
här, men för ingen del vill jag hindra
dig att komma, med gladaste hjerta skall
jag och äfven de öfriga af familjen emot-
taga dig här. Kom nu blott snart till din
vän, vi skola nog ha trefligt i min lilla
kammare!

Om tiden huru länge du blir här kunna
vi intet bestämma emedan det helt ankommer
på huru du trifs här, och vi ha intet som
hindrar dig att wara så länge du vill.

Några wilkor kommer ej i fråga, derpå skall
du alls icke tänka.

Nu wet du att det är, både Mammas och
allas wår önskan, att du skall komma så snart du
vill, och kom då såsom till ett hem.

Fastän jag nämnde nyss för dig att hös-
ten redan har börjat infinna sig, så kan
jag ej neka till, att jag för min del tycker,
att det är något så fridfullt och trefligt,
då höstar inträda.

Min älskade Maria, det är så mycket
hjertat ville säga dig, fastän det kan uttala
så litet, men jag tror nog att vi förstå
hwarandra ändå; vi ha båda samma sträf-
van, men nog måste vi bruka allvar,
allvaret
till hwilket vi ofta äro så fega, och jag
yngrerket kan väl tänka och skifva mera
litet efterlefva.

Min hälsar hjertligen
tiden ära

Rosenvik d. 14 Nov. 1860.

Kära Maria!

Icke vet jag egentligen så mycket att säga men som jag några dagar haft lust att skrifva till eder vill jag ej försumma att åtminstone få sända hjertliga helsningar.

Af Mamma haften I nu hört om Rahtes hädangång, man kanner sig ej mycket villa skrifva om sådana saker, sanningens stig är så smal. Han längtade efter, att fullkomligt blifva ett med Frälsaren i anda, lif och lefverne, och han kunde ej mättas med mindre än att det blefve helt derefter tränade han städse.

Annie och Sigrid äro hemkomna, friska ak raska, ehuru Annie invärtes lider af djup och bitter saknad, hvilket dock ej synes utvärtes, hon kan bara stilla inom sig mycket lidande utan att det är synligt för andra.

Mademoiselle Maria Gallen

Kemi Finland

Så Maria Wetterdal kommer att resa hem i slutet af denna månad med sin far, nog är det skönnes begär att helt blifva Guds.

Få se Maria om det så ledes, att du någon gång kommer hit, kommer att vara något med oss.

Mycket godt har jag omkring mig, Thorsten har varit frisk och trägt gå omkring, men klappar sig ej annu, han är 1 år i dag. Wäftigt är det för mig, att rätt använda det goda jag har. I går träffade jag, eller var jag hos Hildebrandts och det var rätt godt att träffa Tante. Christine träffade jag blott flyktigt. Tante H. h[illegible]ader i vänlig tänka.

Nu några ord om Malmgårdens. De äro nu 90 personers hushåll och äro för det närvarande sysselsatta att bygga ett hus för att kunna inrymma alla dessa arma. De ha nu äfven bestutat sig att ha gossar i det ena huset, blott de erhålla medel att få huset färdigt, ty det blir för tungt för dem, att sätta sig i skuld för allt.

Mamma har kommit på den tanken att köpa upp en mängd spartössor att dela ut bland vänner och bekanta och bekantas bekanta.

Nu står det eder fullkomligt fritt att vägra, antingen I vågen hafva en [illegible] i eget hus för deras räkning, eller det göres ej afseende på något stort belopp utan blott [illegible] med önskan att Gud ville välsigna det den kan och få det länge. I mannen det blef frågas härom hade jag lust att tillskrifva eder och när jag en dag var hos mamma sade hon: du kan ju fråga hun du finna det, vilken i hafva en skola vi sända den med Marie El. Var god svara härpå.

Det är kärt för mig att få besöka föräldrahemmet ännu en gång, nog vet jag att mamma hälsar innerligt. Alla hälsar. Broder Carl arbetar i sin skola, hans tid är rätt mycket upptagen och Gustaf läser här i Stockholm på sin Medicinska cars. Ytterstta slutet Broder Paul kom ut för en stund sedan och fick [illegible] [illegible] [illegible]

Rosenvik d 8 Dec 1859.

Kära snälla Maria!

I åren snälla och vägen gerna tjena eder natta, dock kan det nu just till Jul passa sig mot om tid för dig, att använda något af din tid, att skota Betty med vatten. Dock tok nåd att få taga emot öfven denna omständighet som en tillfälle för dig att få tjena din Gud, det blir då ej olant för dig.

Betty har ej mycken ihärdighet själf, andra måste stärka henne. Wat gårdel om nätterna samt antingen vattlakan om magnaena, eller vat handuk brukade vi. Gåden är ganska väsentlig att begagna för presse; får ej nigt åtmenokomma väl Betty och du om inpacknungar o. s. v.

Det synes att vattnet verkade på henne som hon efter ett, eller par bad fick utslag öfver kroppen och för öfrigt synes förändring i frossen.

Genom Betty haften I nu fått lefvande hälsningar ifrån oss och icke blott hälsningar, utan och ngot det af vårt lif.

Jag kan ej gärna tro, eller fatta, att min ställning i lifvet är sådan som jag vet och finner, att den är af det som jag ser omkring mig, att jag nemligen är maka och moder. Ach, Maria! detta min kan jag på långt när ej uppfatta, eller rätt värda.

Hälsningar hjertliga till Tante och Tacksägelse för brefvet för längesedan erhållet.

Må den instundande dyra tiden blifva en andaktsfull tid till uppbyggelse i nåden för eder, att icke denna verldens mangahanda mån må bortdrifva anden, eller bortlägga förmågan, att lyssna till hvad och gefva akt på hvad som i det dolda skall verkas uti oss.

Haften I omycket arbete och mycken omtanka som det tyst visade sig då vi voro hos eder och hunnen kännen I eder i det nya huset? Magister Lundberg har ju flyttat ifrån eder nu?

Alm hälsar eder, hälsa ock bröderna och Lotta från

Den

Wän

Henrika

Norrmark d 9 April 1860.

Goda Maria!

Du skref ett bref hjertligt till mig för längesedan som jag nu först har erkänner.

Nu går jag strax till det som påskyndade dessa rader, väl har jag ämnat skrifva dig till, men osäkert är om det just nu blifvit af sårda ej denna särskilda anledning kommit.

Den 16 Februari kom en ung menniska hit hvars vårdande vetinade om, att hon var från landet, ehuru jag för öfrigt ej igenkände henne. Hon bade sig hjert i Folkerna prostgård när jag var der och hade helsningar från Eder, hvilka hon i hastad lärt besökt i Söderhamn. Hon påminte mig att hon sätt mig, detta har jag namnt förut. Hon är nu gift med en skollärare vid namn Fernlund. Han har ej fått någon sysla här, utan de ha ernärt sig som denna vinter i stor fattigdom. Nu sedan de blifvit bekanta med oss ha de haft skomakarearbete åt hvilket de varit mycket glada. Han har lärt sig skomakareyrket af sin fader. Min önskan vore nu att få höra mycket närmare

C. A.

Mademoiselle Maria Eriksson

Wälborne
Hedenstierna

hurudan han, och de båda äro. Kannen I honom vara
godt att få höra något, på det man må veta till
hvad man med säkerhet skulle kunna recommendera
honom. Hon väntar sig i Augusti en liten. Flera gång-
ar har hon bedt mig helsa eder. — Det är roligt att
hjelpa sådana som man vet använder väl det man
gifver. Nog måtte de lidit i vinter af fattigdom och
bekymmer, måtte det få tjena genom förödmjukelse till beredande af
evig helsa.

Betty blef länge hos eder; hon tyckes hafva det godt
hos eder. Till sitt invärtes menar jag nu, nog har hon
allt utvärtes godt och, det vet jag väl. Bettys bref blir
ej besvarat i dag, jag har ännu ej frågat Fru Ödström
om det är nödvändigt att Betty kommer till Stockholm för
att genom Fru Ödström få någon condition.

Vårsolen verkar starkt här, snart är den stora snö=
massan bortsmält, och isen är redan borta, så att man
kan börja färdas på båt. Mamma för nyss här förbi
ut till Udden.

Har du hört att Kommminister Runo skall gifta sig
i vår och Hanna skall komma tillbaka till Mamma.
Många ära de skiften man har att genomgå. Hanna
har lidit mycket. O, måtte all bedröfvelse hos Herrans barn
få tjena att föda ädel frukt i själen!

Lilla Thorsten har Gud varit tack fått vara frisk
och är stadig och dugtig, sitter nu, men ej utan stöd.

Bettys kläder bestyr jag gerna om och sänder dem om
Fredag tänkte jag till Nina, de hafva redan kommit. Nu
kommer jag ihåg, att det då är långfredagen; då vördar
jag väl troligen till den derpå följande.

Helsa nu Tante innerligt från mig och Betty samt
Lotta och öfriga s[illegible] [illegible], men [illegible]yen känsla för mig. (Tjenare o
s. v.) Som Wilhe[illegible] [illegible] med Mamsen Haggblad
bad jag honom g[illegible] [illegible]nasörukarna och omnämna
förhållandet, men som hon ej då var hemma lemnade han
dem åt någon tjenare, som skulle framlemna dem. Wi skola
dock framdeles då tillfälle gifves t[illegible]nämna något om för-
hållandet. I bönen bör vi uppväcka oss att tänka på hvaran

det vi ma[illegible] mera, men se ibland

Din

Vän

Henrika

Rosenort d 31 April 1869

Dyra Marie!

Det bref jag redan långstedan erhållit från dig gjorde mig godt. Din påminnelse om den canadeska gossen och hvad du om henne yttrade, i tankarne har jag nog på besvärat det, fattan i hennan fall vara med. — En tid var jag i fullt begrepp, att bedja dig komma mig till hjelp men fann det sedan trolygen fruktlöst, det vill säga min begäran. Hanna som lofvat stanna varen hos mig togs ifrån mig derigenom, att min svagliga Carolina reste utrikes med sin man, och lilla Axels bröst var klent, så jag fruktade allvarsam bröstsjukdom det vill säga intet hållt, men tymnade, dock tyckes han nu tillgå i råta mycket sig duktigt genom fiskolja och annat mera. Han springer och är glad, men mycket blek.

Som du vet, får jag i barnens lärarinna och hjelparinna, för en första dagarne af Juli, men har nu tänkt, att jag får väl taga någon flicka till hjelp härifrån, när vi flytta ut till hon kan

CA.

mer. Först tänkte jag att du möjligen kommer till Marias bröllop, som blir i Juni och då möjligen velat komma något förut till mig. Väl var det en djerf tanke, men du förstår det var ej för något vitt ate göra, blott för att barnen haft någon ate vända sig hing med sina smågöra, och (och som tänkte på dem) man får något sällskap.

Som jag hoppas har du erhållit det bref der jag nämnde om kannorna. Det lär vara mycket svårt ate försilfvra sådana, men kunna blifva bra, hvardera kostar 8 Rdr. och då är väl ej skäl tänka derpå. Maria är säkert fröekfam för koppparne. Snälla Maria tidinklad ungen tro i oss ej lyckas sälja om ej ifall den kommer hit. Det berättades mig att ett fruntimmer som brukar försälja sådana nylygen sålt 3 och för en sådan tade det lyckas. Gustaf och Maria tyckas båda öfverensstämma uti, att Maria ej skall hafva annat än svart sorgklädning.

Åt Calin Martin är den för kort efter måtet jag uppgaf, ty han drager lång kjortel.

Det hade varit roligt att få tjena härmed.

Jag tänkte sända det kragmönstret jag klippte af Ida Pyrons kofta men finner att det ej blir lätt ate fatta fatten och mamma säger ate det är bättre jag klipper af ett rätt mönster och tillsänder dig hvilket jag vill göra med första.

Till Sofie har jag ock skrifvit, hvarför ej dessa vader blir, än mera knäppkänorja, än annars.

Måtte det få gå allt mera framåt Guds vark ate Han allena må blifva allt för själen, ty nog är det stillare nu, men fienden sofver nog ej. Gifve nåd ate vi må vaka och bedja!

Nog ville jag tala mera, men tiden är knapp.

Få se om vi få se ibland oss någon af våra kära Dalvänner, ehuru jag vakt, ate finna någon annan har hittills ej visat sig anledning dertill. Min man hälsar innerligt. – Jag tror du ej skulle finna dig illa bland barnen.

Din

systerlig vän

Henrika.

Varm hälsning till din trofasta mamma. Hälsa ock fadern och Lilla mycket.

Rosenvik d 6 Jan 1866

Rosenvik d 3 Maj 1869.

Kära Maria!

Efter några rader åtföljande de monster hår följa. Det förefaller mig såsom gagnlöst, att nu sända dessa, som du troligen redan gjort din köpta, dock komma de, ifall de möjligen kunna vara till någon tjenst.

Nu måste jag mig först till affären.

Detta köftar brukä de Stunorna ha uppvuxna såsom slag såsom monstret är och då Stunorn en knappnad på hvarje sida och knapphål på det

Snellman

Fru Maria

CA.

Rosenvik d. 6 Jan 1866

knappar man upp slaget på knappen
när man vill. En del ha ock 3 a
4 stora knappar i hela kaftan och in
tet knapphål i slaget eller knapphål
de upp. Fickslaget sätter man som
man vill och antingen okenbar eller
verklig ficka. Siden kaftar kanta de
mycket med snoder ofvanklädda med
svart och hvit sutsyt siden. Armarne
äro trolyen för stora för dig.

Nej nu harom.

Jag är nu sysselsatt med barnens
kläder för sommaren samt med att
röna för upprätt och har stort skäl
till tacksamhet, att jag fått gjort det
så fort jag det fått och hunnit. Dottern
har mycket medverkadt att min kära
man sysselsatt sig på sitt håll. Då saken
står uti fina stämningar vågar man ej yttra
sig om den, blott önska att Guds barmhertiga
och goda vilja må ha framgång.

Så se huru det går med den lilla kära
Axel, till min stora glädje blef han vakare,
men har hastan nu åter okats, trolyen genom
någon liten oförsigtighet. Du förstår att
man vill vara nöjd och tacksam för
allt, men att man och vid sådana till-
fällen alltid har orsak att fråga sig, huruvida
är oroande. Ske ock den gode Guden alldeles
vill göra härmed hvad som tänder Hans ske
mest till ära och göra oss bägda enligt Hans
vilja. — Ser du han springer och leker,
emellanåt men man vet att bägan är betydelsefull
i detta fall såsom i mycket.

Det skall Olifva kärt, att få höra
något från Eder och från Mamsen Ja-
kansson.

Varm helning till Tante från
Eder

Helning till Fadra och Lilla unga vän
samt de som så något komma ihåg oss. Henrika

Du är glad att Axel blef bättre men man bör dock vara på sin vakt för annat fall.

Rosenvik d 6 Jan 1866

Älskade Maria!

Hjertan tack för dina båda ennnuliga och vänskapliga bref! Min långa tystnad är visst icke ursakad af innehållet i dem, som man lätt kunnat tänka, då jag så länge dröjt med svar.

Nog förstår jag huru du have det i afseende på lilla Carl och tänker, att det säkerligen var det rätta som skedde. Jag vet ej en enda gång under en längre tid som jag önskat han varit borta, utan tvärtom har han mangen gång varit till glädje. Han vandrar tomligen ställa sitt lif fram, om det blott får fortfara väl så gott. — Rätt är man att omtala något gott af fruktan att förlora det, men så mycket hoppas jag dock på glada en vän med, som säger, att det är ganska stolt och gott att vara med barnen som med allt annat i livet det naturliga är skyldig att taga för skum unga och intet detta blir verkstadt

(A.

Nu najot om orsakerna till min långa tystnad. Den huvudsakligaste är, att tiden går väl med till de husliga pligternas skötande efter min mån i vaghet. Den tid som derutöfver funnits har blifvit använd i skydds föreningens ärenden för fattiga samt najot af den (ganska unga) i sällskap med Mamma. – Under helgen har också slägten njutit af mången samvaro dyrbar och angenäm för hvar och en af oss.

Natten mellan nyårsaftonen och nyårsdagen tago de flesta af oss här ute under samma tak och have en högtidlig morgon med Gus och Guostjenst.

Ännu ett tillägg till de nyss uppräknade orsakerna, att jag så länge varit tyst är, att jag så kommit mig ifrån beskrifning, att nära nog all correspondance afstannadt.

Den 7 Jan. Som samtalat afbröts hastigt genom Barnens ropande efter mig får jag nu fortsätta najot. I helgen kan jag förstå, att den tomhet du känner säkert varit stor. Kära Maria, maste du tänkom få vederqickas af najra smula af Guds heliga närvaro och maste du ock kunna tro, då intet saknat kan nimmas.

Ganska dyrbara stunder ha vi haft upplefva i helgen genom den stora högtkretsens sammanvaro under högtidliga stunder. – Maria Wetterval har, som du vet gjort en ganska kär tillökning till densamma.

I Söndags Fredsdagen var flickorna Dunn servat här och stannade till mondagen, det är gott med dem. De hedrade dig mycket.

Just nu märkte jag, att här ofvan namnes ungefär detsamma, som redan på första sidan har namnt, hvilken omsägning jag lätar på du wsaktar.

Hos Hildebrands äro Thorsten och jag i går hela dagen och min kära man hemtade oss, ett gott och vänderkt hus. Gubben är så mycket mer skralare till helsan i ventu än förr.

Wäg tja hur maste det vara som vi lefva uti, här höres olycka och omstörtningar från alla håll; så val de vekaste stånds personer Brukspatroner, köpmanner o.s.v. ända ned till arbetare af alla slag gå här utan arbeta fotjenst och man kan ej föreställa sig vad detta till vist skall stadna. Det vissa är, att det är Herrans hand som slår och som lika vist helar, blott han får förnimma, att slaget fått gjort sin verkan.

Så se Maria om jag ej får se dig vor mig

Rosenvik d 20 Juni 1868

Min älskade Maria!

Huru länge jag haft alltemellanåt i tankarne att skrifva till dig det vet jag ej, men då jag låg tänkte jag det skulle blifva bland mina första göromål sedan jag kommit upp att få tillskrifva dig, ändock har det som du ser blifvit försummat allt hittill.– Redan i vintras tänkte jag skrifva och bedja dig komma och tillbringa någon tid hos mig af sommaren och gjorde mig en möjlig förhoppning att du ville göra det. Nu har jag till min glädje att du ämnar komma, ehuru allt ej är glädje

C. A.

Fröken Maria Fjellman

Åbo

Varmbacka

janne. Det skulle vara så kärt att få deltagande af dig för mina barn. Du skulle då tala med lilla Axels om ny behöfved. Kärt vore om du kunde komma strax efter midsommar.

Lilla Monica tycks njuta af en stilla förnöjelse och glädje. Herren bevare henne genom denna farliga verld!

Vet du jag känner mig nu så frisk att jag ej vet hur jag skall tacka för alle godt jag åtnjutit.

De varmaste helsningar till Tante och Sofia.

Barnen ha i dag en hälsen examen och vi ha för öfrigt något af hvarje att göra detta en orsak till min så ödyhet och en annan förhoppningen att få att lättare vårt få meddela mig med dig.

Din tillgifna
Henrika

hälsne se
dag

Rosenvik d 13 Oct 1868

Min älskade Maria!

Tack för dina kära bref. Nu kännes det som huset vore nära nog ödedt för vintern och en stilla stund erbjuder sig att samtala med dig. Ditt sista bref uti fjolros erhöll jag nu till ytterligare pastat. Men man har på det närvarande (i dag) gjort en tur till Dalarö för att hit återvända i morgon, men jag bröt beslutet som jag kände, att det var ett mindre enstt, hvilket möjligen kunde angå mig. — Broder Carl är i aften på prestmöte hos Beskow, hvad mone der försiggår i denna stund?!

Skall besvarande på dina frågor. Pluvia är sjuk som du torde höra. Kroppen kunde icke längre stå emot hvad själen och tyngden hade att genomgå. Fyra månaders sjukstånd beslöts i stiftelsen i afseende på den brännande frågan, men något oaklyt sjukstånd kan

C.A.

Kärt var det att åter få upplifva vänskaps förhållandet, ehuru det vore af vora stora vänner om det ej, eller kunde låta sig göra på gemnam tid och stillare tid. Som vi ej erhållit sista nummer af Barntidningen har jag ej läst den omnämnda sången men skall gåra my underrättad om utgifvaren af densamma. Pomadburken skall ock eftersträfvas. — Nu varma helsningar till Tante. Charlotte backar för helsning och återsänder en. Helsa ock Lilla.

I Guds vård!

Wännen

Henrika

Mamma helsar mycket, hon har alltid hittills varit så upptagen, att hon ej medhunnit att tillskrifva dig, men är lycklig derföre och takar för dubbelt.

D. S.

ej ega rum i dylik sak. Herren styrke och hjelpe och leda allt till sin ära ytterst! Måtte blott Hans sak gå fram genom det mycknа ibland oss som är annorlunda, än det bör vara!

I Maria H...s sak är svårt att nyttt yttra, förrän man på ett bestämt sätt ser den afgjord, hennes natur lära vara obeslutsam, och hvad hon i dag beslutar ändrar hon i morgon. Utryfär i sådan sinnesstämning i den saken lemnade hon Stockholm, men hvad angick hennes andliga ställning tycktes den vara ovanligt skön och frisk, att döma efter hennes yttranden.

Till Christningen hos Gustaf hvilken är ämnad till söndagen, äro blott fadderne inbjudne, nemligen af Hjelm Mamma, Wilhelm och Anna. Det tycks der stå väl tillfälle till glädje.

Monicas hesket har ej mycket förändrats denna tid, men så väl hon, som alla gossarne ha haft watkappdna, de äro nu nära nog afvanstånbna och ha varit ganska lindriga. Gossarne börja nu blifva mera fatraliga med skoladningen och kammar-sydelsätningarne, hvilket ju är så väl gott som behöfligt.

Vet du en afton hade vi Waldenström i Blasieholmskyrkan och det var en besynnerlig predikan. Det var som målade han nära på efter min egna uppfattning, på sätt och vis nave då sina talrika åhörare, att framför allt annat flyr sådana. Du torde förstå ungefär, nemligen dem som vilja blifva fromma och söka göra bättring o. s. v. Hvad skall väl en sådan predikan verka?

Louise Rudin är nu så uppfylldagen af utrustningen af dem som skola utgå tröjgen i morgon 8 dagar till. Blott en gång har jag träffat henne sedan du lemnade oss, och det var hos. De behöfva dagligen nya starkta krafter, till allt hvad de ha att stå ut med. Alla hälsa nu omkring mig. God natt käre vän!

Henrika

Den 17 Oct. Dessa raders afgående ha fördröjts ej lige en väl mycket, men då de derpå runnit sällskap med dem till Farbro är ju tröstjast.

I Torsdags voro Mamma och jag på Johannelund der en stilla frid omgafvo ödemalen på vårt hela, oaktadt det mangahanda de hade att stå ut. Rudin låg ännu, men var på bättringen, dock mycket afmagrad.

som alska prästsonen.

Genom ett långt lifs vana att alltid hafva
Menniskor i kring mig, och mongahanda
yttre verkande, så vet jag icke huru jag
i en fullkomlig ensamhet och stillhet ett
alltid insamlat lif kunna befinna mig,
hvilket dock troligen vore bäst befordrande
för själens evighets lif.

Hvad säger du nu när Alms kär
ker om par dagar sända Thorsten med
Pastor Glaser till Göteborg för att vara
där öfver vintern och läsa med hans
barn.

Du kommer väl till oss åt vintern,
det är så roligt att resa på slädföre,

Hälsa Din Fader, och Mamsel Latta
om de fråga derefter.

Jag innesluter dig i mina armar.

Godnatt.

Med tillgifvenhet vännen
H. Bergman

Rosmvik den sista Okt 1866,

Min kära älskade Maria!

Nu får jag med blygsel börja besvara
det vänskapliga och förtroende fulla
bref. Och Tacka af hjertat för det.
Nu ser jag att det är öfver en månad
sedan jag mottog det, och jag tror att
icke någon dag gått förbi då icke
du någon stund varit i mitt minne
och tankar ehuru bref dock uteblivit.
Mycket har jag varit upptagen äf=
ven af resande sedan du reste ifrån
oss, så har jag varit flera gånger i
i upsala der nu allt står väl till,

Ack! men kära Maria hvad det
vore mycket att besvara i ett bref till
mig, men du vet att jag icke har
lätt att uttrycka mina tankar

C.H.

i samtal och ännå svårare på papperet. Ett gladde mig, att du önskte mera söka ensamhet och stillhet på ditt rum, hvilket är af stor betydenhet för den som vill höra Herren tala, och lyssna på hans stilla tilltal i samvetet, och att kunna använde hvarje kallelse till bön.

Hvad är allt detta yttre däremot, som vi så lätt göra till hufvudsak och om icke det, så försumme vi genom uppskof, det är icke sekt, att Herren då vill lysna, och gifva oss nåd och kraft, när vi tycka oss lediga från yttre befattningar, då vi icke lyde honom den stund han kallar oss till någon andakts öfning.

Detta allt talar jag synnerligaste åt mig sjelf af min egen erfarenhet.

Icke skall du tacka mig, jag har ju intet godt gjort dig. Det var en glädje för oss att få se dig hos oss.

Ännu vill jag tacka dig för ditt goda bref, och att det var hjertats språk, det kanner jag, och sätter stort värde uppå.

Hälsa Mamma innerligen och den kära Sophie. Ack när vi i det andra lifvet, få lefva i ett rent kärleks förhållande med alla våra, dem vi nu kalla vänner i ditta ofullkomlighets tillstånd, där allt är befläckat och försvagat.

Det är svårt att skrifva för mig, åfven denna stund har flera inkommit och samtalat med mig, Pastor Glaseli, Myrberg Henrica m. flera. Dock är det stor nåd af Gud, att få sådana Gud vänner i sitt hus, som Glaseli, och flera andra som älska frälsaren.

Anna några ad. Att Gustafs skola bo på Rosenvik vet du väl. Wilhelms ämna resa till Gottland i Juli då de hoppas de äldsta gossarne frisk från kikhostan. Helsa Sofie då du ärkar hemma emot C. W. D. S.

Berghyttan d. 10 Juni 1869.

Älskade Maria!

Först måste jag få börja med, att meddela dig min verkliga tanke och önskan, att långt för detta få tillskrifva dig och så hjertligt tacka dig för dina kära vänskapsfulla bref.

Detta bref fick jag ej ut med mig, fastän jag tänkte derpå, så att det ej nu något särskilt kan betyda det uti. Mycket hunde vara att säga; vi nöja oss så med något deraf.

Du frågade i ditt bref om Thorsten minnes jag, huruledes det var kärt att du tänkte på honom. Mycket påkostnad var det, att tillgå i hans lag, synnerligen som det kostade dyrt på hans hälsa ga lynne, men i fall afvenlyckse att det var det enda måste jag göra mig ära stackan min var. Redan får jag säga om hatt ganska stor glädje deral. Min kära man och jag ämnade till Göthelbg i April, hvarest vi tillbrakt 10 dagar

C. A.

C. A. C. H.

i Pastor Glaseles kära hem i hvilket vetom mycket
godt och lärorikt vi ock hade glädjen att sammanvara med vårt kära barn, som vi förlorat, men väl vunnit. Dock må jag med fruktan namna detta ty djefulen försummar ej, hvarken hos gamma eller ung. Snälla hej få vi emellertid ifrån honom. I höst kommer han troligen hem.

Wi lofviga äro nu utflyttade till Dalarö, ha snart bott här 3 veckor, min man är emellertid här 2 a 3 dagar och sedan i Waxen de öfriga dagarne af veckan. Wi finna oss ganska godt härute, Charlotte trifves här särdeles väl. Barnen äro
Lofvade Gud vara Fader! Ofvanåt gut vore inskjuns annu, kan stå för sig sjelf, men ej gå, är oss till glädje, fastän synden ej försummar att gifva sig till känna.

Byggmästar Alms skola snart flytta ut hit i gramskapet, i anseende till att han på sednare tiden blifvit ganska klen.

Att Mamor och morbror Carl rest upp till Norland tror du hat och tagit Rudins vänt dem följaktiga. Det är bra godt, att veta, att de kära vännerna der få anvas ut i ro och få stärka själ och kropp. De bodde på Rosenvik under
mellantiden, under hvilken ock gjorde en liten resa ut, för Svenska Missionens räkning till Leipzig, hvilken han ansåg hälsosam och uppfriskande för sig.

Nu komme de säkert alla, att vara närvarande vid Maria H.s bröllop. Hvad mån det vardra deraf, hvad må det bära i sin skoj!

Nu har det blifvit mycket oroligt om vårt förhållanden. Så lätt vet jag om Ola för tillfälle. Någon har nämnt, att du varit rätt sjuk i Mellby, att Carolina W. är hos Eder vet jag ock.

Säkert har du hört, att min man varit sjuk i vinter, men är nu åter frisk, så som de före
Sofie hos jag nu mera säga, eller intet af. Hvad det är svårt Mari, att komma till att lefva öfver allt detta fåfänglya som vi stå uti, detta jordiska lifvets mångahanda. Det vore ej svårt, om det himmelska sinnet fick mäktigare röra öfver det jordiska. O, hvad det vore godt, att få lefva öfvanför och innanför hvad vi äro hafva omkring oss.

Innerligt hälsning till Tante. Charlotte beder hälsa sig.

Tillgifna

Mamma

Henrika

C. P.

C. H.

Rosenorp d 27 April 1871.

Rosenorp d 11 Feb. 1870

Älskade Maria!

Mången gång har jag verkligen tänkt på Dalvännerna och tyckt det vara litet underligt, att lefva alldeles utan underrättelse ifrån dem, äfven önskat skrifva, men som du vet har hvarje stund uka sysselsättningar med sig och kommer man då sig ej för med det som egentligen i tillhöf dagen.

Låt nu detta sadra komma alldeles utan anspråk, att vara något annat, än en vänns helsning och tack för ditt bref samt innelåsen de penningar till Malmqvists.

Som du nämnu ha vi det verkligen olika men och lika, i grunden är det ju detsamma vi ha att gå igenom, att blifva befriade från hvad vi här måste stå ute och att lefva os in i evighetslifvet du nämner. Dessut känner det

C. A.

Rosenorp d 27 April 1871.

Älskade Maria!

Mången gång har jag verkligen tänkt på Dalvännerna och tyckt det vara litet underligt, att lefva alldeles utan underrättelse ifrån dem, äfven önskat skrifva, men som du vet har hvarje stund uka sysselsättningar med sig och kommer man då sig ej för med det som egentligen i tillhör dagen.

Låt nu detta sadra komma alldeles utan anspråk, att vara något annat, än en vänns helsning och tack för ditt bref samt innelåsen de penningar till Malmqvists.

Som du nämnu ha vi det verkligen olika men och lika, i grunden är det ju detsamma vi ha att gå igenom, att blifva befriade från hvad vi här måste stå ute och att lefva os in i evighetslifvet du nämner. Dessut känner det

C. A.

på att gå vägen rakt till målet, genom detta vattnen och farliga - med sina olika slags skador.

Vi förena oss här i innerliga helsningar till dig och de dina, min mor och man äro häruti innesluta. Hedra Särskilt Sofie Mobergsamt C. W. det förefaller och kännes stundom litet underligt att så alldeles kommit utom alla meddelande med den förstnämnde och hennes syster Lotten.

Käraste Maria må vi söka, att med klar blick på målet taga på os hvarje dag Jesu gifva ok.

Din

Vän

Henrika

Se ej på den bräckande slafvande stylen.

Rotenoch d 27 April 1871.

poidiska ock stundom tungt och tyckes det mig då bättre, än då vi äro mera hemma här, ock icke så att jag ej längtar efter den primo-ojhet från Herrans ansyte, genom hvilken man kan höjdas uti alla förhållande vare sig tyngre eller lättare.

Glädjande att höra, att farbror nu är rask-kare.

Vi ha det ock godt nu, då vi så många vi nu äro dock fått vårt friska och äro det. Vår käre Thorsten går nu hvarje dag hänifrån till Bescows skola på Mäster Samuelsgatan, han går litet efter ½ 8 och kommer hem kl 4. Det tyckes gå rätt bra för sig denna promenad och tål han den så stärker den nog honom. Sigfrid har ock gått en termin samma väg, men läser hemma denna termin för C. Wetterstein för att återbörja nästa höstterminen om han då lever.

Lilla Ada, Maria Glasell och Maria Laestadius som är hos Mamma, läsa här ock för C. W.

Lilla Monica är ock frisk och snäll, (en stor gåfva) börjar nu tala.

Gustafs ha haft vanligt med sin gasse genom det stänoja utslag han livir af, men det måste väl något vara, då de annars hafva det så utmärkt godt. Deras bostad är särdeles angenäm och fridsamt deras hem.

Här berättar jag nu så mycket, men jag vet att du gerna önskar höra huru dina vänner hafva det. Wilhelms håller på med sätta äfvenrätt-ning af Beck, deras lilla gosse har i vintas haft ondt uti ett öga, å annars frisk och trefflig.

Godt hafva vi ännu fortfarande af bra Carls morgon- och aftonbönir ock de stunden tillfälle gifves att få vara tillsammans med honom och kära Mamma som ännu synlar här ofvanpå som förom.

En bekantskap som är att värdera är fru Clasons, hvilken vi gjorde i somras på Dalarö. Det hon trolyen återkommer i år, du torde veta utan tvifvel, att hon är född Ulff.

Mårbor Deutsch har blifvit något klen i vintas, vill söka något för tjälen, men det är ej så lätt då man är gammal, man gott att begärt stå derefter och att aldt begynas.

I vår i Maj vänta vi Paul hem, måtte vi ock alla på alla våra vägar arbeta

Rosenarh d 27 April 1871.

Käre Maria!

Så gerna skrefve jag längre till dig, men i afton är det omöjligt, ty jag är just denna stund så öfverhopad, hoppas att när detta får gå öfver få skrifva längre. Friska ha vi varit och mycket gott ha vi haft att tacka för. – Anledningen hvarför jag ej vill uppskjuta att skrifva är att fråga hvad fattar Euren nyttjade för Blodpropp eftersom han blef så fuk. Vet du att redan Rudin val återvänt från dödens stränder, vid bröst och mag-sjukdom, liden han nu i hög grad af blodpropp i benet, ligger ännu klen och svag. Så varma och hjertliga hälsningar till dig och Eon.

Din Henrika

E.H.

Rosenäs d 23 Maj 1891.

Min kära Maria!

Af min mor har jag fått uppdrag, att göra dig en förfrågan, som vi alla innerligt önska, att du ville taga i öfvervägande och om möjligt tillfara. ~~den har~~ Vi stå nu helt förorsakade, att bryta upp, ty i morgon skola vi flytta till Dalarö och allt är nedpackat och ordnat för afresan af hvilken orsak stunden för dessa rader är ~~så~~ knapp.

Saken är nämligen den, att i och för att vårda Lennarths tilltusknande arfes en förmåning nödvändig i det hustyg. nemligen den ~~att~~ barnen får bästa föräldrarna Du torde veta, att hans fru fortfarande är sjuk och i Wexio och han sjelf klen och vetande ej par mil utom Skåen i Upland, skall redan

C.A.

någorstädes fara för sin hälsa. För barnen och deras skolflicka är däremot hyst en vårning vid Dalarö, just invid oss och unga Gustaf och Maria men kära Maria min ma, som tagit sig an saken har ej lyckats skaffa något för barnen och det hela. Då vårningen hyrdes och planen uppgjordes var det med den tryggheit att Hanna Fabricius skulle komma till de små men nu anser hon sig ej kunna lemna sin sjuka syster till bekymmer för mamma och oss afuga som intressera oss för saken. Meningen var nu den, att fråga om du ej ville komma och vara hos dem 2 och ½ half månad, eller den tid de kunde vistas på Dalarö ja, vi nöja oss ej med att fråga utan bedja dig och mycket derom.

Lägg dina föräldrar innerligt på hjertat att fallet är så ömmande och att din uppfostring de naturligen gjorde, kunde tänka dem vattignelse genom den hjelp du blefve till på annat håll, der verkligen är nöd i denna sak.

Gustaf som mycket intresera sig för saken helsa och bedja dig mycket och säga att du gjorde han en ~~obegripelig~~ obeskrifligt stor tjenst.— Du vet ju och att Dalarö luften är så helsosam.—

Hushållet komme gall du antager detta att utgöras af dig 3:ne små flickor hvaraf den äldsta är 6 år och den yngsta 3 hvilka två nära varande barn samt en ogiftig skolflicka som är mycket pålitlig och har haft hand om barnen under längre tid, för öfrigt fås ny hjelp på stället på hvad som behöfves.

Omtrent vore nu om det kunde komma snart svar, jakanor som vi hoppas och vore då meningen att utflyttningen skulle ske så snart du kunde i Juni för att begynna den korta sommaren.

Var mån adressera brefvet direkt till Dalarö (endast detta ty den är posthonter)

Alla de våra helsa eder alla hjertligen.

Tack mycket för brefvet.

Din vän

Henrika

Rosenvik d. Feb. 1872

Älskade Mama!

Ohållbligt stor har min försummelse varit, att icke hafva tillskrifvit dig förr i det ärende vi hefvadade i våras, icke ens erhållit bref från eder. — Brefskrifningen har nu blifvit så god som bortlagd af mig, jag vet ej med hvem mycket berättigande. Gärna kommer annat, än nödvändigheten mig det till. — Här följer nu de lärgestorna omnämnda fåtraften.

Med de Lönnrothska barnen gestaltar det sig så, att de ej barnen kunde tages från mormodern, men de erhöllo istället en annan skötarska.

Vår unsta lilla flicka är nu pick och nick sedan hon vid 7 månader fick amma, men nu dessutom

C.H.

klen i månader, hvilket du låt fåstå upptas hårdt ganska egentligt. Vi kunna ej vara tacksamma öfver denna glädje, att nu hafva henne rask åter (lille Esther).

För öfrigt ha barnen fått vart ganska friska, dock har icke all klenhet uteblifvit, de larda ganska tröget sin långa skolvägg nu alla tre. Monica sysslar omkring oss med sina dockor och mathägningar o. s. v. i ett godt och förnöjdt lynne. Alltid kommer det några ord om barnen med, men det undrar du ju ej på då det äro det som mest sysselsätter din skufvande vän. – Du har nog erfarit, att det som sprider glädje sprider och trångmål och bekymmer, detta tistnämnda är ju så högst behaflig för vår uppfostran. Summan är ock, att jag har så mycket att vara tacksam för och utan hvarfvet mest för det som har någon tygg uti sig.

Nej är det saknad att icke mera hafva dyra mamma och broder Carl härute, men jag gläder mig för de öfrigas skull, som derigenom ha dem närmare. Jag får vara tacksam för hvad jag fått.

Emils förlofning har sprut glädje omkring sig och skänkt oss goda förhoppningar.

Gothilda Dillner som jag nyligen besökt sag da så klen och dålig ut att det var rätt ängsligt, dock lär hon vara något bättre nu.

I sammanhang med förlofningen bode jag ju nämnt något om, att jag gläder mig åt det kära besök vi från Dalarne ha att vänta.

Från vår lilla Maria i Upsala vill du nog ock höra något ord. Hos henne har vår käre hjelpreda denna Blixen vart under den kritiska tid hon genomgått och återvänder hit efter kristningen, hvilken kommer att ga cum om tisdag.

Här följer ett litet hafvrade af Monica och Thorsten, de andra bada gossarnes skall komma med Sofie, med hvilken vi få sända lefvande helsningar.

Men man helsar och beder dig icke anse det omöjligt, att komma till vår trakta och sade han att du kunde en gång slita dig los och komma till saltsjöarna han sade hvad jag önskte.

Varma helsningar till Tante from Henrika